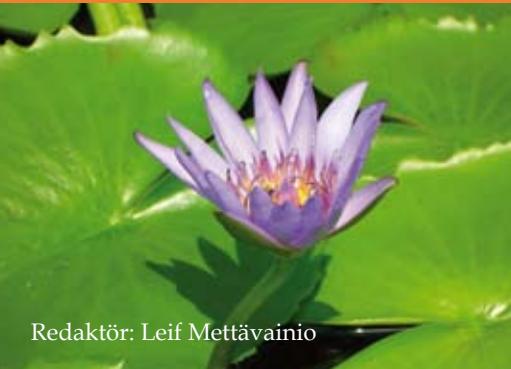

I en annan del av världen

En bok om fackliga utmaningar

”Solidariteten
går före
egenintresset”

Innehållsförteckning

Förord 6

Fackligt aktiva - med egna ord

Christine Kavata, Uganda.....	8
Andrew Nortje, Sydafrika.....	10
Phairot Montonjingrit, Thailand	12
Juan Palma, Chile	14

Om projekt i världen - tankar och reflektioner

Chile – Broar mellan Chile och Sverige	20
Nicaragua – Frihet och rättvisa i Nicaragua	22
Thailand – Positiva förändringar i Thailand	24
Indien – En modern republik med en miljon grafiker.....	26
Gaza och Västbanken – En humanitär katastrof.....	30
Internationellt jämförande arbete.....	33

Internationellt/fackligt

Globala ramavtal och ILO.....	38
UNI, Union Network International.....	40

Fler språk

English.....	41-68
Español	69-95
Det fackliga löftet	96

Redaktion 99

Förord

Vi har och har haft en ganska omfattande internationell verksamhet i vårt förbund. Vårt eget intresse har självklart betydelse i den internationella verksamheten men solidariteten kommer alltid före egenintresset.

Vi kan känna oss stolta med det vi uppnått tillsammans med våra vänner runt om i världen. Vårt förbund har genom åren haft stor betydelse för grafiska arbetare i andra delar av världen. Allt vad vi bidragit med under modern tid rymts självklart inte i en sådan här skrift.

Det var många års kamp tillsammans med vårt globala fackliga nätverk UNI, som ledde fram till tecknandet av det globala ramavtalet med det multinationella företaget Quebecor 2007.

Jag känner också starkt för palestinierna och deras kamp för en drälig tillvaro. År 2005 fick jag själv möjligheten att på plats träffa mäniskor och organisationer i Gaza. De tvingas leva i misär och förfredring. Förbundet var under tretton år hårt engagerat i Pakistan och vi ska inte heller glömma vårt samarbete med solidaritetsrörelsen i Polen och insamlingarna till befrielserörelsen i Sydafrika. Listan kan göras lång.

När nu vårt förbund går samman med Skogs- och Träfacket och bildar fackförbundet GS, finns det förutsättningar att göra mer på den internationella arenan. Vi lever i en tid då vi blir allt mer beroende av varandra.

Jag vill slutligen tacka Leif Mettävainio, Camilla Lundh, Bengt-Åke Karlsson och Erica Selander för det arbete de lagt ned på denna skrift, tack också till José Estigarribia, Myriam Farinatto och Johan Eurenius för deras översättningar.

Stockholm i maj 2009

Tommy Andersson

Vice förbundsordförande GS – facket för skogs, trä och grafisk bransch

Tommy Andersson.

Christine Kavata, UPPPAWUs generalsekretärare.

Christine Kavata

Uganda

Jag föddes som andra barnet i en stor familj med tre flickor och fyra pojkar, den 12 juli 1974.

Under vuxen tid har jag även fått välsignelsen att gifta mig och bilda egen familj när jag blev mamma till en son.

Jag fick mitt första jobb inom förpackningsindustrin, som är en gren av East African Packaging Industries (Östafrikanska förpackningsindustrin) med säte i Nairobi, Kenya.

Det var genom detta jobb som jag fick upp ögonen för den fackliga verksamheten och bestämde mig tidigt, under 1999, för att aktivera mig inom Packaging Products Uganda Limited (PPUL). Något jag senare fortsatte med i fem år, innan

jag valdes till fackombud och sedermera ungdomsledare på nationell nivå innan jag slutligen blev vald till generalsekreterare 2006.

Allt som allt har jag jobbat med fackliga frågor i åtta år.

Nyfikenhet och solidaritet

Idag går all min energi åt till att arbeta med fackliga frågor, och det finns en rad anledningar till varför jag valt detta arbete. Först och främst handlar mycket om den nyfikenhet jag kände, och även idag känner, inför solidariteten inom facket. Jag känner stor tillfredsställelse i att representera mina arbetskamrater i frågor som berör dem.

En annan anledning till mitt fackliga engagemang stavas interaktion. Även om jag ibland kan känna mig blyg, är det otroligt utvecklade och utmanande att ta del av andra människors erfarenheter, både på den lokala och globala arenan. Erfarenheter som lär mig att tackla jobbiga frågor om situationer på arbetsplatser, och istället göra det hela till något positivt och bra.

Unga kvinnor kan ta plats

En tredje anledning var, och är i allra högsta grad idag, att bevisa att även unga kvinnor, precis som män, kan ta plats och uträdda viktiga saker inom facket. En facklig verksamhet, som här i Uganda varit styrd av män som i sin tur ständigt återreproducerat den manliga strukturen. Med tanke på dessa strukturer, är jag

otroligt stolt över att vara den första unga kvinnan inom arbetarrörelsen som valts till generalsekreterare.

Ett av de äldsta fackförbunden

Ugandas "Printers, Paper, Polyfibre and Allied Workers Union" är ett av de äldsta fackförbunden i landet. Fackförbundet grundades 1957 och har under dessa år varit med om en rad stora motgångar. Tiderna har tyvärr präglats av dålig demokrati med interna ledartvister och korruption. Även dålig insyn och ansvarsskyldighet har varit rådande. Lite har gjorts i form av investeringar för fackets utveckling och på grund av detta har medlemsantalet tyvärr inte ökat i den grad vi hoppats.

Vi känner emellertid att framtiden börjar se ljusare ut. Modern teknik och bättre anläggningar, som tidigare saknats, börjar nu komma på plats, och vi får på så sätt bättre överblick över våra medlemmar samt bättre förutsättningar för vår forskning. Vi har även lyckats lösa problemen med fackliga ledare som tidigare, med illegala metoder, höll sig kvar vid sina poster trots brett missnöje.

Ökat medlemsantal

Vår stora utmaning idag är att öka antalet medlemmar och vi är utan tvekan på rätt väg. Antalet medlemmar har gått från ett fåtal till det nuvarande 1533, varav 420 aktiva. En ökning vi känner stolthet över.

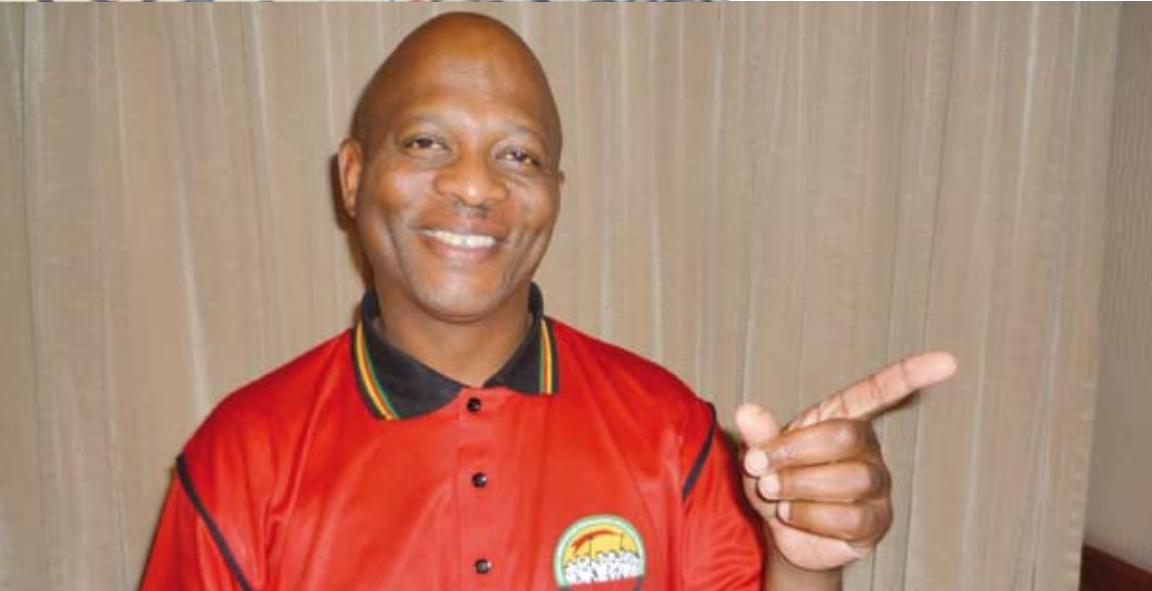
Jag tror att arbetarrörelsen i Uganda

Christine Kavata på ett möte i Dar Es Salaam 1/9 -08.

går en ljus framtid till mötes om vi även i fortsättningen driver samma agenda, att kämpa för arbetarnas rättigheter. Vi behöver driva vår sak tydligt och få acceptans från regeringshåll, samtidigt som vi även i fortsättningen ska förbli en oberoende påtryckningsgrupp. Under åren har regeringarna förföljt arbetarrörelsen då den visat framsteg, men under det nuvarande styret är facklig verksamhet accepterad. Något som är av stor vikt för oss. I och med detta har vi en starkare position och regeringen har börjat lyssna på våra krav på samarbete. Detta möjliggör att vi gemensamt kan återta den makt som investerare och företag missbrukat, och istället ge arbetarna de rättigheter de förtjänar.

Christine Kavata

Andrew Nortje visar färdriktningen.

Andrew Nortje

Sydafrika

Jag föddes den 22 november 1962. Då jag under mina ungdomsår blev introducerad för den fackliga verksamheten insåg jag själv vikten av att engagera mig.

Skillnader på arbetsplatsen

När jag för nitton år sedan började arbeta för KIMBERLEY-CLARK, förstod jag att arbetarna helt saknade fackliga representanter. Då jag under ett år arbetade som kontraktsanställd, bevitnade jag de stora skillnaderna på arbetsplatsen, vilket ledde till att jag började engagera mina arbetskamrater till att starta en

fackförening.

Under denna tid fanns emellertid, från vissa håll, en viss motvilja då många inte förstod syftet till ett sådant bildande. Trots detta lyckades vi tillsammans få en majoritet av arbetstagarna att registrera sig för organisatoriska rättigheter på arbetsplatsen.

Detta var inte särskilt goda nyheter för ledningen. För oss var det å andra sidan fantastiska nyheter då vi hade uträttat stora framsteg med endast två fabriker i hela Sydafrika. En framgång som gav oss enorm erfarenhet.

Kamp för organisering

Jag förstod dock senare, som fackligt ombud, att vi saknade erfarenhet och att

kampen för organisering inte skulle bli helt lätt. Allt eftersom tiden går lyckas vi emellertid bygga goda relationer med andra kamrater i den största fabriken, förlagd i Johannesburg.

Vi är för närvarande 830 medlemmar på två fabriker, med stark facklig närvaro, där vi lyckats få många arbetare positivt inställda till fackliga frågor.

Under årens lopp har vi två gånger framgångsrikt gått ut i strejk, där förhandlingar om lönevillkor och arbetsvillkor blivit en enorm succé. På senare tid har dock dessa avtal varit under attack av diverse befattningshavare och chefer. Attacker som tyvärr lett till vissa nedskärningar och därmed även minskat medlemsantalet. Vi kommer dock inte under några som helst omständigheter luta oss tillbaka och låta denna utveckling fortsätta.

Medlemsantal och ekonomisk kris

För närvarande leder jag en fackförening med 14.000 medlemmar från CEPP-WAWU, i min region Kapstaden, Sydafrika. Notera att vi, som är ett nationellt förbund, är indelade i 7 regioner med totalt 65.000 medlemmar, med potential att inom 5 år öka till 300.000 medlemmar. Detta kan enligt min uppfattning endast ske om vi levererar korrekt service till våra medlemmar som nu står inför den fruktansvärdala globala ekonomiska krisen. En kris som för mig är ett av imperialisemens och kapitalismens varumärken.

Andrew Nortje

Andrew Nortje på ett fackligt globalt möte i Hanoi 21/11 -08.

Thailand

Phairot Montonjingrit är organisatör och medlemsvärvare i Thailand.

Phairot Montonjingrit Thailand

Jag föddes den 22 januari 1960. Jag är klubbordförande på Thep-pattanas pappersfabrik.

Jag har arbetat på Thep-pattanas pappersfabrik sedan den 16 maj 1983, och 1985 blev jag medlem i facket. Tio år senare blev jag invald i styrelsen.

Thep-pattana pappers fack har sedan länge varit anslutet till PPFT, Paper and Printing Federation of Thailand, som bidragit med utbildningsstöd. Under PPFT:s ledarskap, ledd av broder Piyachet Kaewkard, och sedermera broder Adul Butsa, blev jag ombedd att assistera i organiserandet av oorganiseringade arbetsplatser utan facklig representation.

Mina arbetsuppgifter bestod dessutom i att hjälpa andra fack med problem som var anslutna till PPFT.

Fackliga svårigheter

Även om jobbet, och initiativet i sig var bra, kunde jag inte alls bidra till PPFT så mycket som jag hade önskat. Olika typer av begränsningar gjorde att jag fick svårt att få till konkreta förändringar och det var komplicerat att uppnå fackliga framgångar.

Med dagens ledarskap, under broder Witaya Inwan, har emellertid mycket av mitt arbete underlättats. Jag känner idag fullt stöd från den nuvarande generalsekreteraren, som försett mig med bra information över olika arbetsplatser som är i behov av organisering. I och med detta

får jag en bra överblick över de platser vi bör fokusera på.

Lång väg till skolan

Jag avslutade min skolgång 1972 efter fjärde klass. Ytterligare studier var under denna period inte att tänka på då min familj bodde i en avlägsen by utan skola. Jag hade behövt vandra 7,5 kilometer varje dag för att fortsätta min skolgång, vilket under denna tid var en omöjlighet.

Jag visste i stort sett ingenting om facklig verksamhet innan jag själv började engagera mig. När jag sedan blev vald till facklig representant kände jag att mitt uppdrag var viktigt. Att föra talan för vänner och arbetare kändes meningsfullt.

Villkor, hälsa och säkerhet

Mina mål som facklig representant är att förbättra villkoren, hälsan och säkerheten för alla arbetare. Jag älskar att komma i kontakt med nya männskor och motivera dem att bilda nya fackföreningar.

Den senaste tidens framgångar för Thep-pattanas pappers fack ledde till upprättandet av ett kooperativ. Arbetarna är idag väldigt glada för detta.

Jag är idag väldigt lycklig över min roll inom PPFT:s organisation. Jag besöker ofta arbetare och nya vänner med min motorcykel, ett sätt att jobba som känns väldigt spännande. Ibland startar jag konversationer med arbetare på arbetsplatser, utan facklig verksamhet, och

Phairot Montonjingrit Bangkok 12/10 -08.

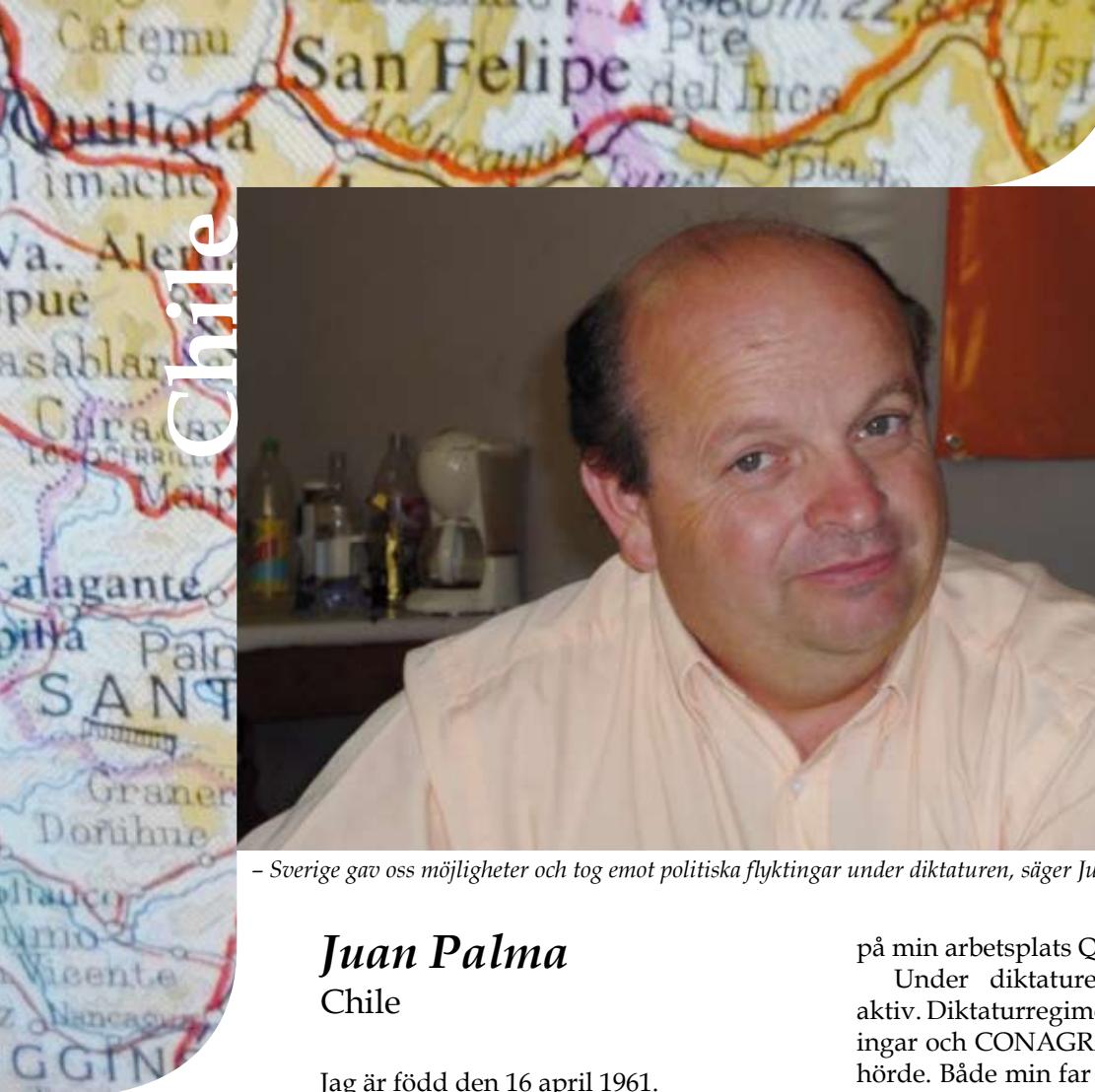
frågar om det finns intresse. Ibland fångar jag deras uppmärksamhet, men det finns även tillfällen då det inte alls finns något intresse.

Rädsla för att få sparken

I många fall vill arbetarna organisera sig fackligt men rädslan för att få sparken om arbetsgivaren får reda på om planerna om facklig verksamhet är enormt stor. En rädsla jag tror skulle dämpas om arbetare i Thailand blev mer medvetna om innehållet i vår arbetsmarknadslag. Något som idag tyvärr inte är fallet.

Avslutningsvis får vi som fackförningsmedlemmar aldrig avskräckas. Även om vi inte kan nå våra mål idag bör vi behålla fokus, så att vi en dag når framgång.

Phairot Montonjingrit

- Sverige gav oss möjligheter och tog emot politiska flyktingar under diktaturen, säger Juan Palma.

Juan Palma

Chile

Jag är född den 16 april 1961.

Jag har varit grafiker i hela mitt yrkesverksamma liv. 1978 avslutade jag den grafiska utbildningen och blev "utländ" grafiker. Samtidigt som jag startade min bana som grafiker blev jag medlem i facket.

Sedan dess har jag haft fem olika arbetsgivare. Jag är anställd på Quebecor i Santiago och arbetar fackligt på halvtid. År 1997 valdes jag till klubbordförande

på min arbetsplats Quebecor.

Under diktaturen var jag fackligt aktiv. Diktaturregimen förbjöd fackföreningar och CONAGRA:s verksamhet upphörde. Både min far och farfar tvingades fly till Argentina. Sverige ställde upp för oss när ni tog emot politiska flyktingar från Chile. Sverige gav oss möjligheter. Detta stöd har fortsatt på olika sätt.

Samarbete globalt

På den internationella arenan samarbetar vi över nationsgränserna i Latinamerika och globalt. Vi deltar aktivt till exempel genom fackliga nätverk och

med stöd av det globala ramavtalet som tecknades mellan UNI, Union Network International och Quebecor 2007.

Återuppbryggnad och demokrati

Återtagandet av demokratin i mitt land 1987 samt återuppbryggnaden av CONAGRA 1985 är för mig oerhört käns-loladdat och positivt. Trots att vi idag har demokrati i Chile så är det svårt att få igång en riktig facklig rörelse. Det individuella tänkandet har stort utrymme i dagens Chile, tyvärr.

Jag ser det som väldigt viktigt att arbetare finns med och deltar i fackliga nätverk och att vara solidarisk mot varandra samt att alltid vara redo.

Juan Palma

FAKTA

Juan Palma i Chile och Camilla Lundh i Sverige föreslog var och en på sitt håll att det skulle bildades ett globalt fackligt nätverk mellan arbetare och fackförenningar på Quebecors anläggningar samt att UNI och Quebecor skulle teckna ett globalt ramavtal. Båda förslagen förverkligades. Det bildades ett fackligt nätverk och efter flera års global facklig kamp tecknade Quebecor ett globalt ramavtal med UNI 2007.

Juan Palma utanför CONAGRAs lokaler, Santiago 3/12 -08.

TERMINACIONES

brush

Vänster sida, ovan: Buss i Bangkok, Thailand. Vänster sida, nedan: t. h Fatimah Haji Che Mat, Vice President, Printing Industries Employees' Union. Kuala Lumpur, Malaysia 28/5-08. Höger sida: Delar av den nybildade facklubbens styrelse på Airbrush samt Leif Mettävainio och Bengt-Åke Karlsson, Santiago, Chile 5/12 -08.

Vänster sida: Amnuay Iemreksa, PPFTs ordförande på arbetsplatsbesök, Bangkok Post 12/6 -08.
Höger sida, ovan: påstigning på bussen, Bombay, Indien 8/2 -09.

chile

Utanför Quebecors anläggning i Santiago, Chile. 21/9 -06. Till vänster Bengt-Åke Karlsson.

Broar mellan Chile och Sverige

Ungefär 16 miljoner människor bor i detta långa och smala land varav 5,8 miljoner bor i Santiago. Klimatet är bistert kallt och regnigt i söder. I norr finns en av världens torraste öknar – Atacama.

Chile är ett land med en mycket tuff historia. År 1810 blev Chile en självständig stat efter att tidigare varit en spansk koloni. Detta blev startpunkten för en period av demokrati under perioden 1818–1973 som endast bröts under anarkin på 1830- och 1930-talet.

Koppargruvor i USAs ägo

År 1970 valdes socialisten Salvador Allende till president, under hans tid

förstatligades en rad företag bland annat USA-ägda koppargruvor. Detta väckte självlärt heta känslor hos överklassen och de besuttna.

Den 11 september 1973 störtades Allende och det socialistiska experimentet fick ett våldsamt slut. Under Augusto Pinochets befäl skedde en blodig militärkupp. Diktaturen styrde sedan landet fram till 1990. Efter det har demokratin återtagit sin plats och fått möjlighet att sätta sin prägel på Chile, men såren är djupa och svårläkta.

Grafiker organiseras sig

Även här som i övriga delar av värld-

den organiserade sig grafikerna tidigt. Den första fackföreningen bildades i slutet av 1800-talet. I tåten stod typografen Luis Emilo Recabarren. Man byggde den fackliga organisationen på solidaritet och jämlighet. För att bli starkare och nå framgång med sina krav samarbetade man med grovarbetare, industriarbetare och intellektuella. Det gemensamma målet var att bygga ett solidariskt samhälle med social trygghet och jämn fördelning, där arbetare aktivt finansierade sina pensioner som skulle betalas ut efter avslutat yrkesliv.

Kollektivavtal

Det grafiska fackförbundet i Chile har breddat sina aktiviteter och man jobbar på ett sätt som liknar vårt.

Istället för centrala kollektivavtal har man kollektivavtal på företagen, arbetsplatserna. Kvinnliga grafiker är oftast anställda av bemanningsföretag och de har betydligt sämre villkor än de tillsvidareanställda.

Nya medlemmar och nya klubbar

Genom multilateralt samarbete mellan det chilenska fackförbundet CONAGRA, Union Network International, UNI och Grafiska Fackförbundet, har CONGRAs resurser och möjligheter ökat när det gäller uppsökande verksamhet, rekrytering och organisering. Nya klubbar bildas och nya medlemmar får facklig utbildning. Medlemsantalet har ökat under åren 2006, 2007 och 2008.

Bengt-Åke Karlsson i Santiago 2/12 -08.

- Hösten 2008 besökte jag och Leif Mettävainio Santiago i Chile säger Bengt-Åke Karlsson. Vi mötte en stark tro på framtiden. Detta stärker oss och visar att vårt internationella arbete har stor betydelse, det fick vi bekräftat många gånger under våra träffar med CONGRAs medlemmar både på företag och i fackets lokaler säger Bengt-Åke.

Nicaragua

Fotograf Rebecca Selberg. Bilden är tidigare publicerad i tidningen Mana.

Frihet och rättvisa i Nicaragua

Solidaritetsarbetet för folket i Nicaragua började på Stockholmsavdelningen i början på 1980-talet. Förbundet drog till sammans med Palmecentrets föregångare AIC, Arbetarrörelsens Internationella Centrum igång två projekt i Nicaragua, "Duplanic" 1989 och "Imprenta" 1990.

Dags att slå vakt om rättigheter

Göran Söderlund som ansvarade för projekten motiverade insatserna så här: "De kämpar med samma frågor som vi alltid värderat högt, frihet, demokrati och rättvisa för folket och för arbetarna. Just

nu, då allt är hotat av en USA-inspirerad regering är det viktigare än någonsin att vi ställer upp så att facket och folkrörelserna får möjlighet att slå vakt om sina grundläggande rättigheter.

Information är viktigt

Ska fackföreningsrörelsen, folkbildningsorganisationer, kooperationen och hälsovårdsorganisationerna ha en chans att utvecklas behöver de stencilapparater för att kunna utbilda sina medlemmar och få ut information. Då är våra projekt betydelsefulla."

Kunskap och förutsättningar

Marvin Largaespada var generalsekreterare i CSTs Grafiska Fackförbund i Nicaragua i många år. – Grafiska Fackförbundet i Sverige och Göran Söderlund gav oss och mig själv kunskap och förutsättningar för att jobba med fackligt internationellt arbete säger Marvin Largaespada. – Jag fick också möjlighet att besöka Sverige och medverka på kurser och berätta om situationen i Nicaragua avslutar Marvin.

En stor tragedi

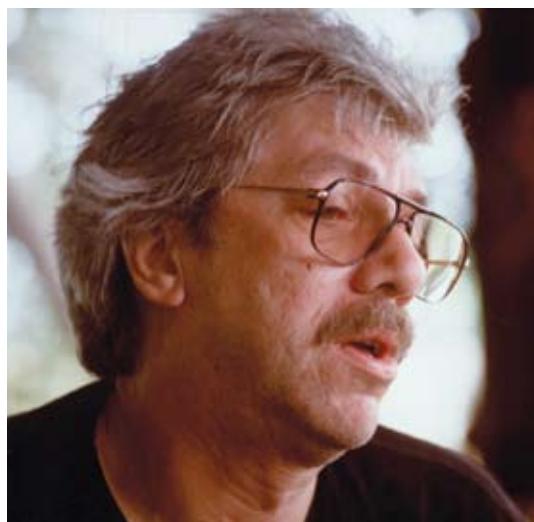
Den 20 oktober 1997 var en svart dag. Förbundets tredje ordförande tillika internationell sekreterare Göran Söderlund, hans hustru Lena, dottern Anna, ombudsmannen Stig Sundström och projektledaren Luis Fourcade omkom i en flygkrasch i Costa Rica.

– Den dagen glömmer jag aldrig säger Leif Mettävainio, ombudsman på Grafiska fackförbundet. Jag var på en facklig konferens i Lycksele när Lars-Åke Sjögren från förbundskontoret ringde och meddelade den tragiska nyheten. Många år efter den hemska olyckan, hedrar fackliga kamrater i olika delar av världen Göran Söderlund med en tyst minut, tänder ljus eller organiserar minnesmöten säger Leif.

Göran Söderlund hade tillsammans med Luis Fourcade under flera år arbetat med projekt i Nicaragua. Göran hade planerat att få visa Nicaragua för sin familj och för vännen Stig. När projektet skulle avslutas tog han med dem på resan.

Marvin Largaespada är sedan år 2000 chef för UNI Americas Graphical regionkontor i Panama.

Göran Söderlund.

Thailand

Sommai Saranjit, Amnuay Iemraksa och Somsri Witwet.

Positiva förändringar i Thailand

Thailand är ett paradis för multinationella företag. Svag arbetsrättslagstiftning, låg facklig organisationsgrad, korruption och instabil demokrati, gör att multinationella företag mer eller mindre agerar ostört.

Trots detta har PPFT, Paper and Printing Federation of Thailand, lyckats organisera anställda på multinationella företag inom förpackningssektorn. Även medlemmar och klubbar i den inhemska industrin samt tidningen Bangkok Posts

anställda och deras klubbar tillhör PPFT.

Grafikerna i Thailand har visat att hårt arbete också ger resultat. År 2008 ökade PPFTs medlemsantalet med cirka 1 500 medlemmar.

Små resurser

Facket i Thailand har små resurser och det finns varken ombudsmän eller andra fackliga heltidare att vända sig till. Fackligt förtroendevalda på de arbetsplatser som har egna klubbar har hand om den

egna verksamheten på arbetsplatsen och även PPFTs verksamhet.

Det innebär mycket kvälls- och helgarbete för PPFTs styrelse, dagarna och veckorna är för dem väldigt långa.

Samarbete med PPFT

Sedan 2006 har Grafiska Fackförbundet och Pappersindustriarbetareförbundet ett organiserat samarbete med Paper and Printing Federation of Thailand.

Den thailändska federationen organiserar i huvudsak arbetare i grafisk-, förpacknings- och pappersindustri. Samarbetet mellan Sverige och Thailand har som syfte att rekrytera och organisera fler medlemmar och bilda fackklubbar på arbetsplatserna i Thailand. Det anordnas kontinuerligt utbildningar för PPFTs organiseringsskommitté och styrelse.

De fackliga utbildningarna sker på helger och har rekrytering, organisering, jämställdhet och demokrati på schemat. Enkel logi till låg kostnad är mer regel än undantag när man träffas och drar ihop till utbildningar eller möten.

Satsar på jämställdhet

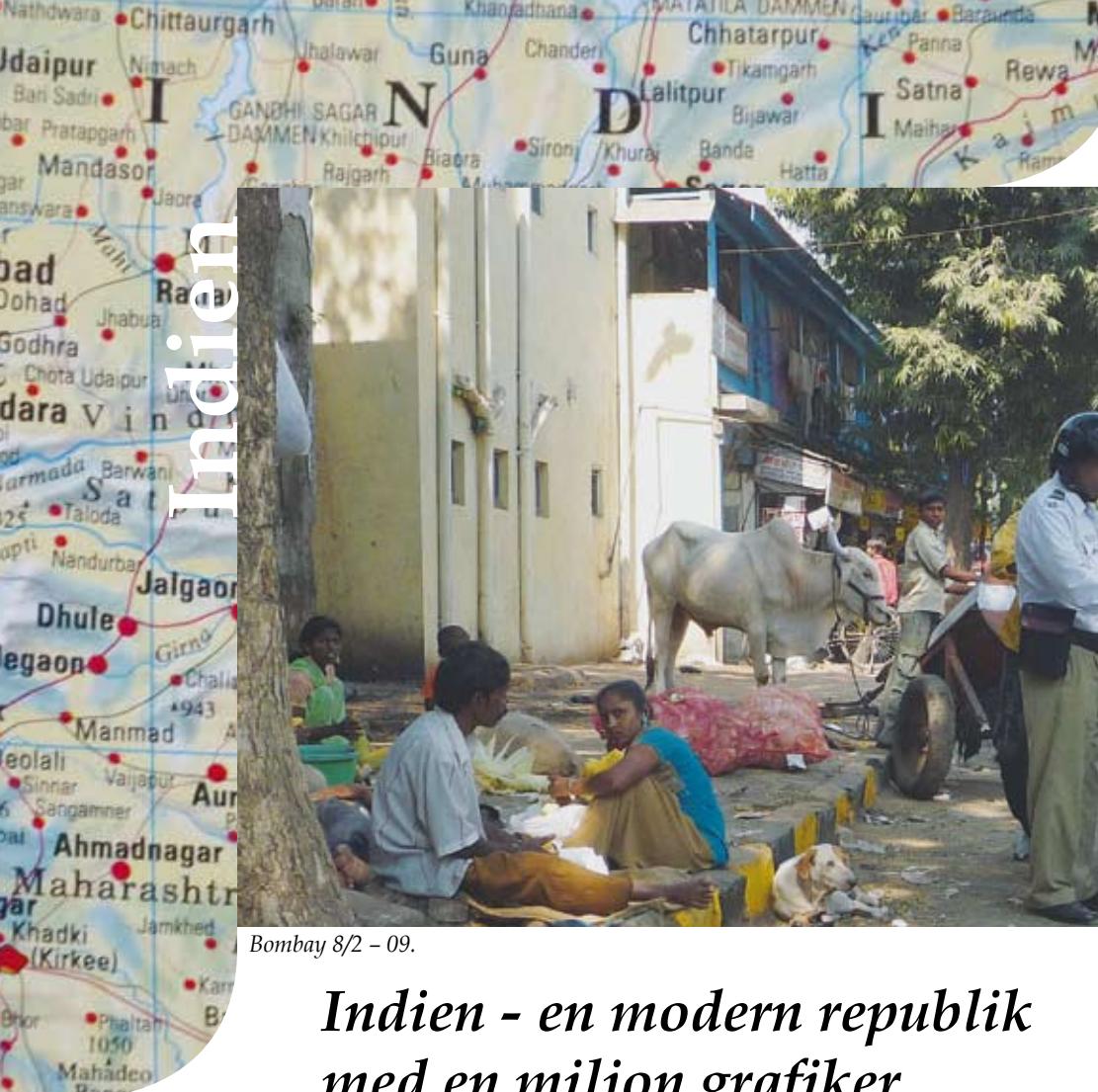
PPFT har satsat hårt på sitt jämställdhetsarbete. År 2008 valdes Iemraksa Amnuy till ordförande. Det är ovanligt med kvinnliga fackliga ledare i Thailand. Flera andra viktiga poster i PPFT har kvinnliga företrädare, även kassören är kvinna.

Kvinnorna har informella nätverk där de hjälper och stöttar varandra.

PPFTs generalsekreterare Witaya Intwan.

Indien

Bombay 8/2 - 09.

Indien - en modern republik med en miljon grafiker

Uppskattningsvis finns det uppemot en miljon grafiker i Indien. Trots att resurserna på ett märkbart sätt är väldigt orättvist fördelade är det många i Indien som fått det bättre ställt.

Flera av de multinationella företagen inom förpackningsindustrin har verksamhet i Indien. Tetra Paks anläggning finns utanför industristaden Pune, 150

km sydost om Bombay. På Tetra Paks moderna anläggning produceras årligen 4 miljarder mjölkförpackningar och det finns kapacitet att öka produktionen betydligt.

Multinationella företag

Atlas Copco, Alfa Laval, SKF, Sandvik och H&M är multinationella företag med

svensk anknytning som också har verksamhet och produktion i Indien.

Ett av de största inhemska företagen är Tata som tillverkar allt från elektronik till bilar samt driver och äger hela byar. På senare tid har även IT och mjukvaruindustrin placerat Indien på världskartan.

Ca 5-10 % av den totala arbetskraften är fackligt organiserad. De fackliga centralorganisationerna är delade efter två inriktningar, religiös hemvist eller partipolitik.

Anställda i bemanningsföretag

Ett av fackens största bekymmer är alla som är anställda via bemanningsföretag och inte tillåts organisera sig. Många av dem diskrimineras, får inte tillgång till företagets personalmatsal eller får inte åka med den buss som hämtar upp anställda.

Minimilönerna är lagstadgade och starka lokala avtal förekommer på en del arbetsplatser. Även vilken typ av nattarbete som kvinnor får utföra finns reglerat i lag.

Mötens med fack och företag

Camilla Lundh och Leif Mettävainio från Grafiska Fackförbundet hade för månen att få träffa ledningen och många aktiva inom AINEF, All India Newspaper Employees Federation under en intensiv vecka i februari 2009.

De besökte tidningarna Times of India och Saakal samt förpackningsjätten Tetra Pak, där de också fick möjlighet att träffa företagsledning och personal.

Camilla Lundh och M.L. Talwar 9/2 -09.

Camilla och Leif hade också fått i uppdrag att följa upp Tej Quebecor India. De fick inte komma in på företaget, som det visade sig enbart drivs av Tej. Tidigare anställda hade samlats utanför fabriken och berättade att produktionen lagts ner den 14 december 2008 men att man fortfarande anställdes personal per timme till löner under de lagstadgade.

Eftersom Quebecor fortfarande hade skylten kvar och en länk på sin hemsida så kontaktades Qubecors företagsledning

M.L. Talwar och Madan Phadnis Bombay 8/2 - 09. Madan lämnade jordelivet en kort tid efter att bilden togs.

i Canada som uppmanades att omedelbart åtgärda detta på grund av Tejs dåliga anseende.

Ett liv med fackligt och politiskt arbete

Camilla och Leif besökte även AINEFs ordförande Madan Phadnis som var allvarligt sjuk och vårdades i sitt hem.

Madan hade bestämt sig för att inte dö på ett sjukhus. Madan Phadnis föddes 1924. Redan i tioårsåldern började Madan arbeta fackligt och politiskt. Han var den

tidens grafittimålare som skrev och målade politiska frihetsbudskap på fasader och husväggar.

Han hamnade i unga år i fängelse och kom att tillbringa många år i fängelse för sitt fackliga och politiska arbete. Madan delade under en tid fängelse-korridorer med fredskämpen Mahatma Gandhi.

Några veckor efter Camillas och Leifs besök lämnade Madan Phadnis jordelivet.

Rullkällaren i Saakals tryckeri utanför Pune 10/2 -09.

FAKTA

- Drygt en miljard människor som talar 22 olika officiella språk, störst är engelska och hindi.
- De fyra stora religionerna buddism, hinduism, kristendom och islam är viktiga för Indierna i såväl vardagen som högtider.
- Under åren 1857-1947 var Indien en Brittisk koloni, när det Brittiska styret upphörde delades också landet i två länder Indien och Pakistan.
- Diskriminering på grund av kasttillhörighet är förbjudet enligt

grundlag men de kastlösa "orenas" livssituation är fortfarande mycket svår.

- 2/3 av befolkningen lever på landsbygden och jobbar direkt eller indirekt med jordbruk.
- Indiens främsta exportinkomster kommer trots det omfattande jordbruksiffran från textil och metall industrien.
- 3/4 av befolkningen i arbetsför ålder har 2 US dollar eller mindre i inkomst per dag.

Västbanken

Abu-Dis utanför Jerusalem. Muren är byggd långt inne på ockuperat område.

Gaza - en humanitär katastrof

Seppo Simimaa är en känd profil i Grafiska Fackförbundet och vice ordförande i avdelning 10 Stockholm. Han har många kontakter och stor kunskap om Gaza och Västbanken.

Engagemanget startade för ungefär tjugoem år sedan när Seppo träffade palestinska flyktingar. Deras berättelser påverkade honom starkt. Seppo har besökt Gaza, Västbanken och Östra Jerusalem ett trettioal gånger.

Han har skrivit en mängd artiklar och

några böcker om sina egna upplevelser och situationen i Gaza och Västbanken.

Hur började ditt engagemang i palestina-frågan?

Massakern i de palestinska flyktinglägren i Sabra och Shatila under Israels invasion av Libanon 1982 skakade mig djupt. Flera tusen barn, kvinnor och åldringar slaktades. Några år senare kom jag i kontakt med palestinska flyktingar från Libanons lägerkrig. Deras berättelser

påverkade mig starkt. Så jag bestämde mig för att resa till konflikten kärna, de av Israel ockuperade områdena Gaza, Västbanken och Östra Jerusalem. Jag tog semester och reste dit.

Resan resulterade i ett ganska stort antal artiklar som jag fick publicerade i ett trettiotal tidningar. Efter det har stenen varit i rullning, det har blivit ett trettiotal resor på de ockuperade områdena med en mängd artiklar, tidningar och någon bok som resultat.

I förbundets regi har jag även varit involverad i ett par biståndsprojekt.

Beskriv den humanitära och politiska situationen?

Gaza är ett alldeles särskilt kapitel. Situationen redan innan vinterns krig och urskillningslösa israeliska bombningar var mycket svår. Idag kan situationen endast beskrivas som en humanitär katastrof. Ett par tusen hus bombades sönder och ca 1800 människor dog i attackerna. I denna stund, tre månader senare, har inte en enda sack cement släppts igenom in till Gaza av israelerna.

Situationen på Västbanken beskrev en av ministrarna i Sydafrika, den gamle ANC-kämpen Ronnie Kesiills, som värre än hur situationen var i Sydafrika under apartheidregimen.

Vardagen består av ständiga kränningar i hundratals checkpoints, av att hundratals israeliska bosättare bor på stulen mark, en åtta meter hög och 850 kilometer lång mur byggs till 80 pro-

Seppo Sinimaa.

cent på palestinskt område, nedhuggna olivlundar, raserade hus, stöld av vatten tillgångar, arresteringar och tortyr utan rättslig prövning. Listan kan göras näst intill oändlig.

Vad behöver Sverige och arbetarrörelsen göra för att förändra situationen?

Bistå med hjälp och stöd när det gäller den akuta situationen i Gaza.

Politiskt är det en skam att regeringen inte driver på inom EU att Israel inte ska få bibehålla sin status som "särskilt gynnat part" när det gäller handelsförbindel-

Seppo Sinimaa vid muren.

ser med EU, trots att det finns inskrivet i avtalet att Israel måste leva upp till långtgående krav på efterlevnad av mänskliga rättigheter.

Jag tror också att man på olika sätt ska understödja de jurister i internationell rätt som vill dra Israel inför den internationella brottsmålsdomstolen i Haag. Att det är krigsbrott som pågått i Gaza står juridiskt bortom allt tvivel. Men det är endast internationell opinionsbildning som kan få dem dit. Att det inte blir fred i området innan Israels ockupation upphör, står för mig bortom allt tvivel.

Jag tror att det är väldigt viktigt att fackligt aktiva människor får möjligheten att med egna ögon se vad det är som pågår. Jag lovar; det är en sak att se på nyheterna, en helt annan sak att vara på plats.

FAKTA

Det stora behovet av yrkesutbildning ledde till att Grafiska Fackförbundet under 2005 medverkade i ett projekt i Gaza.

Projektet planerades att starta 2004, men hindrades av oroligheter och instabilitet i Gaza. Grafiska Fackförbundet och Palestine General Federation of Trade Unions ansvarade för projektet som finansierades med stöd av SIDA och Palmecentret.

Tommy Andersson och Seppo Siniamaa besökte Gaza inför starten av utbildningarna. Projektet blev framgångsrikt.

Kurser med sammanlagt 98 deltagare genomfördes inom områdena aluminium, grundläggande el, underhåll av kontorsutrustning, underhåll kyl/frys, VVS och ventilation.

Jämställdhetsutbildning i Beirut, GF, UNI och Lebanon Printers and Bookbinders Union. Beirut 27/11 -04.

Internationellt jämställdhetsarbete

Ojämn könsfördelning på fackliga uppdrag och löneskillnader som oftast är till kvinnornas nackdel är ett globalt problem men också en utmaning för facket.

I den rapport som IFS, Internationella Fackliga Samorganisationen presenterade i mars 2009 framkommer det att det globala lönegapet mellan män och kvinnor är 22 procent. Det kan jämföras med tidigare officiella uppskattningar på 16 procent.

Löneskillnaderna är större i privat sektor än i offentlig. Rapporten visar också att fackligt medlemskap och kollektiva förhandlingar leder till en mer jämställd löneutveckling.

Förbundet har i olika omgångar och projekt medverkat i jämställdhetsutbildningar och seminarier på den internatio-

nella arenan.

Tillsammans med UNI hade förbundet ett jämställdhetsprojekt i Norra Afrika och Mellanöstern med aktiviteter i bland annat Egypten, Libanon, Marocko och Tunisien 2004-2008. Såväl kvinnliga som manliga medlemmar och förtroendevalda från förbunden i respektive land har deltagit.

Det är tyvärr inte alldeles enkelt och i många fall väldigt svårt för kvinnliga medlemmar och förtroendevalda att överhuvudtaget delta i facklig verksamhet. De kvinnor som deltagit i aktiviteterna genom åren har fått ökat självförtroende och "verktyg" som gör det möjligt att medverka i facklig verksamhet och ta förtroendeuppdrag.

Vänster sida, ovan: Bangkok Post 12/6 -08. Nedre t.v:
Fasad i Schweiz, Nyon. Nedre t.h: I utkanten av
Bangkok 22/9 -08. Höger sida: Härliga leenden i
Chinatown, Bangkok 27/9 -05.

Vänster sida: Tidningar till försäljning i Tunis. Höger sida, ovan:
Migrantarbetare från Afghanistan sorterar papper i Lahore, Pakistan.
Nedre t.v: Papaya. Nedre t.h: Grafisk designer i Bangkok 29/9 -05.

Camilla Lundh och Leif Mettävainio utanför grindarna till Quebecor i Indien.

Globala ramavtal och ILO

Globaliseringen är en verklighet och gör att internationellt fackligt arbete blir allt viktigare som motvikt. Vi vill ha en globalisering som bygger på demokrati, fackliga och mänskliga rättigheter.

Det går att mildra globaliseringens negativa effekter, globala ramavtal med multinationella företag är ett bra exempel på detta. Globala ramavtal hänvisar till FN-organset ILO:s konventioner om grundläggande fackliga och mänskliga rättigheter, till exempel rätten att organisera sig fackligt, rätten att förhandla kollektivt, förbud mot barnarbete och förbud mot diskriminering. Globala ramavtal kan också fungera som en facklig märkning på att ett företag är schysst.

Vårt globala fackliga nätverk Union Network International, UNI, har med

stöd från vårt förbund, tecknat globala ramavtal med de multinationella företagen Quebecor 2007 och Elanders 2009. Efter flera års lång och hård kamp lyckades UNI teckna ett globalt ramavtal med tryckerijätten Quebecor. Grafiska Fackförbundet har på olika sätt stöttat Quebecors anställda samt bidragit med betydande medel till bland annat utbildning och organisering av nätverk för fackföreningarna på Quebecor. Det globala ramavtalet mellan Elanders och UNI förhandlades och tecknades i samförståndsanda.

Globala ramavtal är till skillnad från så kallade uppförandekoder ett avtal mellan två parter. Det handlar också om att bilda och skapa fackliga nätverk mellan anställda över nationsgränserna. Fack-

liga nätverk är en viktig del i arbetet med globala ramavtal. När arbetare från multinationella företag får chansen att träffa varandra över nationsgränserna skapas nätverk, nya kontaktytor och fler förutsättningar för att påverka och agera tillsammans. Nätverken behövs också för att hålla koll på att företagen efterlever avtalet. Fackliga framgångar på multinationella företag kan också bidra till positiva spridningseffekter såväl lokalt, regionalt som nationellt för fackförbunden i respektive land.

ILO

Grundläggande fackliga och mänskliga rättigheter:

ILO, International Labour Organization är FN:s organ för arbetsmarknadsfrågor.

I ILO sitter representanter för arbetsmarknadens parter och regeringsrepresentanter. Ulf Edström, LO:s internationelle chef, sitter som partsrepresentant för Sverige i ILO:s styrelse. ILO bildades 1919 och har genom åren antagit nära 200 konventioner om rättigheter i arbetslivet. Åtta av dessa konventioner är särskilt viktiga och utgör det som brukar kallas grundläggande fackliga och mänskliga rättigheter.

ILO:s åtta kärnkonventioner har blivit en minimistandard för grundläggande arbetsvillkor över hela världen. De åtta kärnkonventionerna gäller:

FN-symbolen.

Ulf Edström.

1. Fri förenings- och organisationsrätt.
2. Fri förhandlingsrätt.
3. Förbud mot värsta formerna av barnarbete.
4. Förbud mot slavarbete.
5. Förbud mot tvångsarbete.
6. Förbud mot diskriminering vid anställning och yrkesutövning.
7. Minimiålder för arbete.
8. Likा lön för män och kvinnor.

Adriana Rosenzvaig i Jönköping 22 mars -05.

UNI, Union Network International

UNI bildades den 1 januari 2000 av The Communications International, FIET – Internationalen för handelsanställda, IGF – International Graphical Federation och Media and Entertainment International

UNI är ett globalt fackligt nätverk med 13 sektorer, varav en är den grafiska sektorn. Cirka 900 fackliga organisationer med cirka 20 miljoner medlemmar är anslutna till UNI.

Adriana Rosenzvaig som valdes till IGFs generalsekreterare 1998 valdes även till sektorsansvarig för den grafiska sektorn 2000.

UNIs verksamhetsområde är den globala arenan. Internationellt solidaritetsarbete, utbildning, facklig organisering, opinionsbildning, kampanjer, nätverksbyggande, dialog med multinationella företag och globala ramavtal står högt upp på UNIs agenda.

In another part of the world

A book about trade union challenges.

English

“Solidarity
comes before
self-interest”

Index

Foreword	44
<i>Active members of trade unions - with their own words</i>	
Christine Kavata, Uganda.....	46
Andrew Nortje, South Africa	48
Phairot Montonjingrit, Thailand	50
Juan Palma, Chile	52
<i>Projects in the world - thoughts and reflections</i>	
Chile - Bridges between Chile and Sweden.....	54
Nicaragua - Freedom and justice in Nicaragua	56
Thailand - Positive changes in Thailand	58
Indien - A modern day republic with a million graphical workers	60
International work for gender equality	65
<i>International trade union issues</i>	
Global frame agreements and ILO	66
UNI, Union Network International.....	68
<i>Languages</i>	
English.....	41-68
Español	69-95
The Trade Union Vow	96
Editors.....	99

Foreword

We have and have had an extensive international operation in our union. Our own interest is of course important in the international operations but the solidarity will always come before our own self-interest.

We can feel proud about what we achieved together with our friends around the world. Our union has over the years been of great importance for graphical workers in other parts of the world. Everything we achieved in modern times fits of course not in such a book as this one.

It was many years of struggle together with our global union UNI that led to the signing of the global frame agreement with the multinational corporation Quebecor in 2007.

I also have strong feelings for the Palestinians and their struggle for a decent existence. In 2005 I got the possibility to meet people and organizations in Gaza. They are forced to live in misery and humiliation.

Our union has also been working thirteen years for the people in Pakistan and we should not forget our cooperation with the Solidarity movement in Poland and the aid we supplied for the liberation movement in South Africa. The list goes on.

Now that our union will merge with the Swedish Forest and Wood Trade Union to form one union, GS, we believe we have all the requirements to do more on the international arena. We live in a time when we are becoming increasingly dependent on each other. We want a globalization that is based on democracy, trade unions and human rights.

Finally, I want to thank Leif Mettävainio, Camilla Lundh, Bengt-Åke Karlsson and Erica Selander for the work they put into this book. Also thanks to José Estigarribia, Myriam Farinatto and Johan Eurenus for their translations.

Stockholm, May 2009

Tommy Andersson

Vicepresident GS – Trade union branch of forest, wood and graphical industry

Tommy Andersson.

Uganda

Christine Kavata, general secretary of UPPPAWU.

Christine Kavata Uganda

I was born 12th July 1974, second in a family of seven, three girls and four boys. Today I am married and blessed with a son.

I joined the Union in 1999 while I was working with a packaging Company, a branch of East African Packaging Industries (EAPI) based in Nairobi Kenya. It was my first employment and I picked

interest in Trade Union activities.

I served in Packaging Products Uganda Limited (PPUL) Company for 5 years. Here I was elected shop steward and later National Youth leader at NEC level, until 2006 when I was elected General Secretary.

I have been in the Union for 8 years. I hold a higher-level certificate in education. I am a full time employee.

Life in the Union.

All my energies are entirely in the Union. There are a number of reasons as to why I chose to become active in the Union. I had the conviction that I wanted to know more about Trade Unionism. I admired to serve my fellow workers and represent them in matters affecting them.

Secondly, I like interacting with people though at times am shy but I wanted to share experiences at work and social life with different people, around the globe but above all to learn how I can change bad situations into something good.

Confidence of young women

The third important reason among others was to prove that a youth/young woman could participate successfully in Union activities and balance the multiple roles and responsibilities of a woman in a society so dominated by the male even to occupy the highest office in the Union structures. That I have fulfilled and I am

the first young woman General Secretary elected in the history of labour movement in Uganda.

One of the old Trade Unions

Uganda Printers, Paper, Polyfibre and Allied Workers Union is one of the old Trade Unions in this country. It was founded in 1957 but it has suffered setbacks over the years. There has been lack of democracy, transparency and accountability accompanied by leadership wrangles, internal fights and misuse of Union funds. Little has done to invest in the Union growth in terms of membership and the future sustainability of the Union. Registered success is on the resetting of the office with almost all the required modern facilities, which was lacking. Restoring of membership data and research.

We also overcame the internal conflicts and power struggle by the previous leader who refused to step-down peacefully and chose clandestine methods to retain the position.

Increased number of members

There is membership increase from a very small number to a fare number. The current membership is 1533 but with 420 active members. This is our challenge to increase the membership.

The future of labour movement in Uganda

The labour movement in Uganda has a bright future if we unite as Trade Uni-

*Christine Kavata during a meeting in Dar Es Salaam
1 september 2008.*

ons in this country fighting for the course of the workers. We need to be felt by the Government and remain an independent pressure group. The Government over the years participated in the labour movement under growth through persecution but in with this government, the Unions are free to operate apart from the minor rigidities. We can position ourselves and the government will feel our presence and cooperate, by taking away the powers it has given to the investors, who have also misused the opportunities offered to them.

Christine Kavata

Andrew Nortje shows the direction.

Andrew Nortje

South Africa

I was born on 22nd november 1962. Since I was exposed during my school days to become an activist I realize the importance of joining a trade union.

Differences at work

When I join KIMBERLY-CLARK 19 years ago there was no trade union, as a contract worker for one year I realise the disparities in the workplace. I started to engage workers and make them aware of

the importance of having a union in the workplace.

There was some reluctance as people didn't really understand the reasoning behind this. We manage to get majority of workers to sign up as to obtain organizational rights in the workplace.

This was not very pleasant news for the management. And since we only had to plants in South Africa this was a good learning experience.

Struggle with organising members

On becoming a shop steward I realise its not going to be easy, since we lack a lot

of training. As time moves on we manage to build a good relationship with other comrades in the biggest mill situated in Johannesburg.

We are currently 830 members between the two mills with a strong union presence. We have managed to gain a lot of positive changes since becoming unionized. Over the years gone past we had 2 successful strikes, revolving around wages and conditions of employment which was a huge success. Of late since a lot of new senior managers and directors have come on the scene we found that a lot of our gains are under attack, however we will not fold our arms and sit still. We had some setbacks as well in the form of retrenchments, which have reduced our numbers over the years.

Membership and financial crisis

Currently I'm leading a union membership of 14 000 members of CEPP-WAWU in my region, which is Cape Town South Africa. Note that as a national union we are divided into 7 regions with a total membership of 65 000 members, with the potential to grow over 5 years to 300 000 members. This in my view can only happen if we deliver proper servicing to our members as we now face the monster of global economic crisis. To me this is one of the trade marks of imperialism/capitalism.

Andrew Nortje

*Andrew Nortje during a union meeting in Hanoi
21 november 2008.*

Thailand

Phairot Montonjingrit works in Thailand as an organizer and recruits new members.

Phairot Montonjingrit Thailand

I was born 22nd January 1960. I am the president of the union at Thep-pattana Paper factory. I have been working at Thep-pattana Paper factory since 16 May 1983.

I joined the plant level union in 1985. I was then elected to the union committee in 1995. The Thep-pattana Paper Union has been affiliated to PPFT, Paper and Printing Federation of Thailand, since long time; and PPFT has been giving

education support to the union. Under the leadership of PPFT led by Brother Piyachet Kaewkard and later Brother Adul Butsa, I was requested to assist in organizing unorganized workplaces as well as recovering old affiliates of PPFT.

Trade Union difficulties

Although the initiative was good, there were lots of limitations and I could not contribute to PPFT as much as I would have liked. Now with the new leadership of PPFT Brother Witaya Inwan, I feel that I can now work to organize new workplaces with the full support of the current

general secretary who has been providing me lots of information and identification of potential workplaces we should focus and organize.

A long way to school

In terms of formal education, I finished Grade-4 in 1972. I could not continue further education because we were living in a very remote area where there was no school – we would have to walk 7.5 kilometres to reach the nearest school which provided class -5 to 7.

When I first joined the union, I did not know much about unionism. But when I was elected to become union representative, I felt I had the meaningful role to represent and bring out voices of friends and co-workers.

Working conditions, health and safety

My interest is how to improve working conditions and health and safety standard of workers. Also, I love to meet new workers at unorganized workplaces and motivate them to organize union.

The recent success of the Thep-pattana Paper union was setting up workers' saving cooperative. Workers are happy with the cooperative.

I am very happy with my role as member of the organizing team of PPFT. For me, organising work is a very exciting activity. I go to visit workers and new friends with my motorbike.

Sometimes I started a conversation with workers in unorganized workplaces

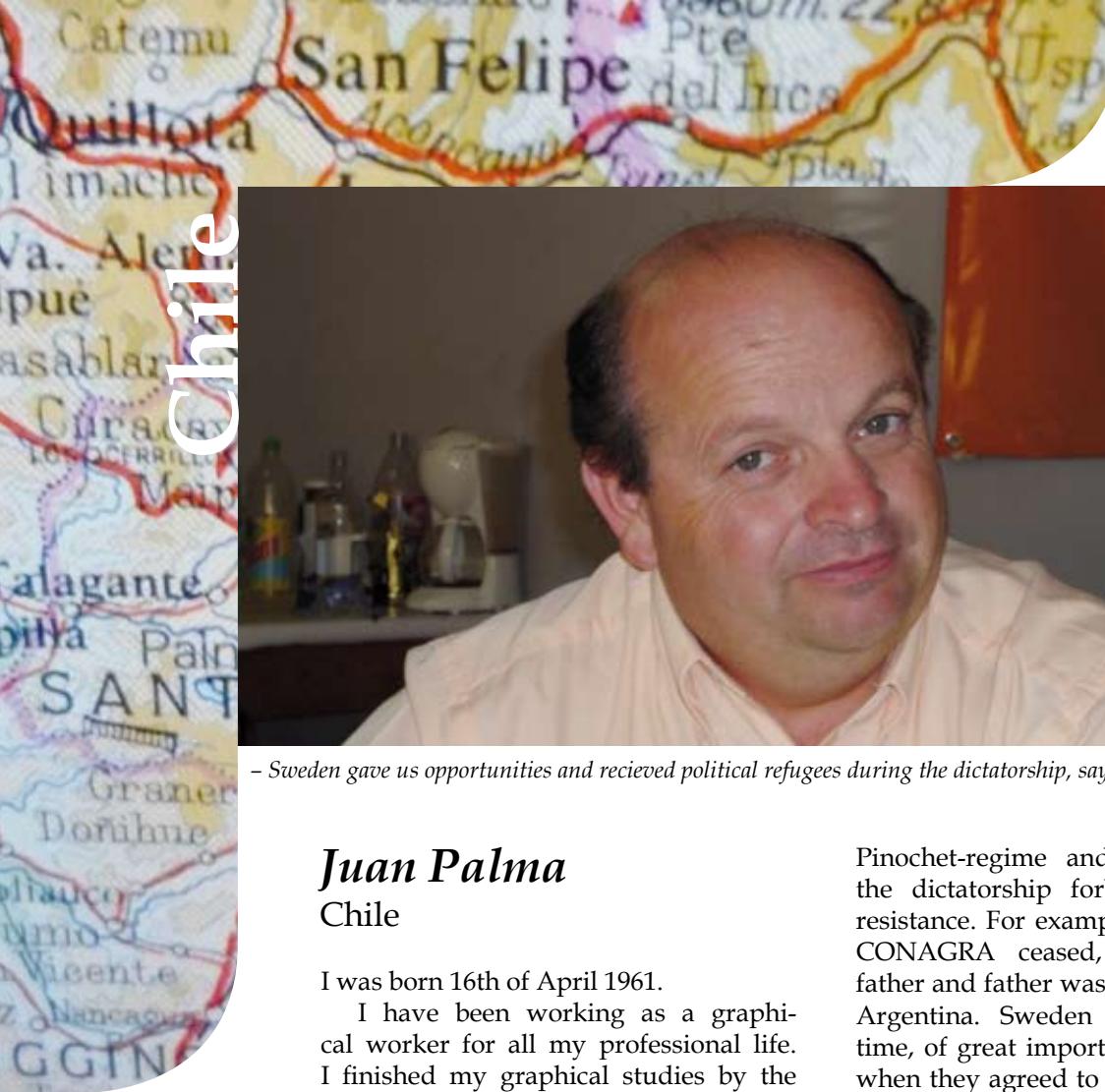
Phairot Montonjingrit, Bangkok 12 October 2008.

by asking them if there's a job vacancy at the factory that I can apply for work.

Fear of being dismissed

Sometimes I got workers' attention and they were interested to talk to me about union activity; but there were also times when they did not want to talk about organizing union. In many cases, workers wanted to have union but were worried the employer would find out and they would be dismissed. A lot of workers are not aware about the labour law. As trade unionist, we must not be discouraged. Even though we can not succeed today but some day we will.

Phairot Montonjingrit

- Sweden gave us opportunities and received political refugees during the dictatorship, says Juan Palma.

Juan Palma

Chile

I was born 16th of April 1961.

I have been working as a graphical worker for all my professional life. I finished my graphical studies by the year 1978 and was then ready to start my profession. Meanwhile I was working as a graphical worker. I became a member of the union and have been working for five different employers since then. Right now am I employed for Quebecor in Santiago, and work also half time for the union. In 1997 I was elected union chairman at my workplace.

I was active in the union during the

Pinochet-regime and witnessed when the dictatorship forbade all types of resistance. For example, the activities of CONAGRA ceased, and my grandfather and father was forced to escape to Argentina. Sweden were during this time, of great importance to us in Chile when they agreed to receive political refugees. It was a difficult period and Sweden gave us chileans opportunities and this support from Sweden has continued in various ways.

Global cooperation

There are several international collaborations across the borders, globally and in Latin America. We are participating actively through different union net-

works and with the support of the global agreement, signed between UNI, Union Network International and Quebecor in 2007.

Reconstruction and democracy

The struggle that led to democracy in 1987 and the reconstruction of CONAGRA in 1985 are very emotional and positive for me, but we still have a long way to go. Although we today have democracy in Chile it is difficult to get a real trade union movement. Unfortunately, the individual approach has a strong position in today's Chile.

For me it is of great importance that workers continues to be part of, and participate in, different types of union networks. It is also very important for me to always remain loyal and ready for new challenges.

Juan Palma

INFO

Juan Palma and Camilla Lundh proposed, from different directions, to form a union network between workers and unions at the premises of Quebecor. They also proposed a global frame agreement between Quebecor and UNI. Both proposals were realised. The union network was formed after years of union struggle and the global frame agreement between Quebecor and UNI was signed in 2007.

*Juan Palma outside the premises of CONAGRA, Santiago
3 December 2008.*

Outside the Quebecor factory in Santiago, Chile 21 September 2006. Bengt-Åke Karlsson to the left.

Bridges between Chile and Sweden

Approximately 16 million inhabitants live in this long and narrow country, of which 5.8 million lives in Santiago. The climate is harshly cold and rainy in the south. In the north lies one of the world's driest deserts "Atacama".

Chile is a country with a very tough story. In 1810 Chile became an independent state after having been a Spanish colony. This was the starting point for a period of democracy between 1818-1973 which was broken only during the anarchy in 1830 - and 1930's.

Coalmores owned by USA

In 1970 the socialist Salvador Allende

was elected president. During his time at office Allende nationalized the United States owned coalmores. This caused strong reactions amongst the wealthy upper classes. In September 11th 1973, Allende was forced from office with violence by Augusto Pinochet and the socialist experiment faced a violent end.

Under Pinochet, the Chileans faced a bloody military coup. The dictator ruled the country until 1990. Democracy has, since then, once again taken its place and have had the opportunity to make its mark on Chile, but the wounds are still deep and difficult to heal.

Graphical workers begin to organize

Even here, as in other parts of the world, did the graphics organize themselves early. The first trade union was formed in the late 17th century. In the lead was the typographer Luis Emilio Recabarren. The union was based upon solidarity and equality. In order to become stronger and achieve success with their demands did the union collaborate with unskilled labourer, industrial workers and intellectuals. The common goal was to build a society upon solidarity, with social security and equal distribution, where workers actively funded their pensions to be paid after a full career.

Global frame agreements

The graphical union in Chile has broadened its activities and work in a manner similar to ours. Instead of central collective agreements, the union has a collective agreement on business and at the workplace. The female workers are usually employed by temporary agencies and their conditions are often worse than the permanent employees.

New members

Through multilateral cooperation between the Chilean CONAGRA union, Union Network International and the Graphic Workers' Union, has CONAGRAs resources and opportunities increased in terms of outreach, recruitment and organization. New unions are formed and new members have received

Bengt-Åke Karlsson in Santiago 2 December 2008.

union training. The membership has also increased in 2006, 2007 and 2008.

- Me and Leif Mettävainio visited Santiago in Chile during autumn 2008. We met a strong belief in the future says Bengt-Åke Karlsson. This gave us strength and shows that our international work is of great importance. This was something that was also confirmed many times during our meetings with the members of CONAGRA, at both companies and the union.

Freedom and justice in Nicaragua

The solidarity work for the people of Nicaragua began in the Stockholm department in the early 1980's. The union started, together with the Olof Palme International Center predecessor AIC, two projects in Nicaragua; "Duplanic" in 1989 and "Imprenta" in 1990.

Time to stand up for our rights

Göran Söderlund who was responsible for the projects motivated the efforts like this: "They are struggling with the same issues that we have always valued highly, freedom, democracy and

justice for people and for the workers. Right now, when everything is threatened by an US-inspired government, it is more important than ever that we make ourselves helpful so that the union and popular movements are able to safeguard its rights.

The importance of information

If the trade union movement, popular education organizations, cooperatives and health care organizations should have a chance to develop, they need equipment in order to educate their

members and provide information. Then our projects are significant.

Knowledge and qualification

Marvin Largaespada was for many years the general secretary of CST, the graphical trade union in Nicaragua.

- The Swedish Graphic Workers' Union and Göran Söderlund gave me and others knowledge and tools to deal with international trade union activities, says Marvin.

- I also had the opportunity to visit Sweden and participate at trade union courses to talk about the situation in Nicaragua.

The tragedy

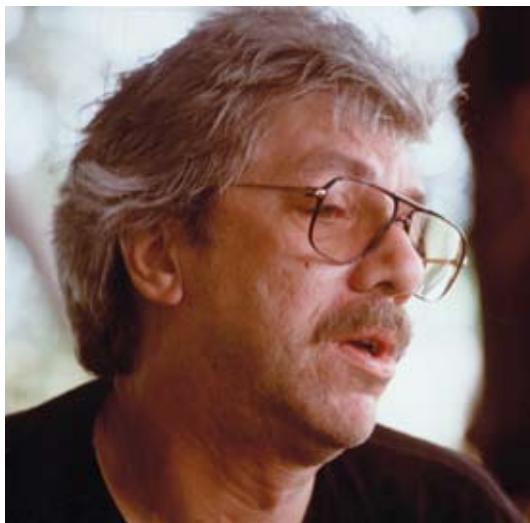
20 October 1997 was a black day. The unions third president and international secretary Göran Söderlund, his wife Lena, daughter Anna, the official Stig Sundström and the project manager Louis Fourcade all died in a plane crash in Costa Rica.

"I will never forget that day. I was at a union conference in Lycksele when Lars-Åke Sjögren from federal office called and told about the tragic news. Many years after the terrible accident, friends in various parts of the world honour Göran Söderlund with a minute of silence, light candles or organizes memory meetings", says Leif Mettävainio.

Göran Söderlund had been working on projects in Nicaragua together with Louis Fourcade for several years. Göran had planned to show Nicaragua for his family and his friend Stig. He took them with him on the journey when the project was about to end.

Marvin Largaespada. Since 2000 Head of Department UNI Americas Graphical, Panama.

Göran Söderlund.

Thailand

Sommai Saranjit, Amnuay Iemraksa and Somsri Witwet.

Positive changes in Thailand

Thailand is today a paradise for multinational corporations. Weak labour laws, low unionisation rates, corruption and unstable democracy creates a situation where multinational corporations are able to act, more or less, undisturbed.

The Paper and Printing Federation of Thailand managed despite this, to organize the corporations employees in the packaging sector. Even members and trade unions in the domestic industry and the employees of the Bangkok Post's, and their local trade unions belongs to PPFT.

The graphics in Thailand has undoubtedly showed that hard work gives results.

In 2008 PPFTs increased their membership with about 1 500 members.

Small resources

Unions in Thailand have today a small amount of resources and there is neither officials nor union full-time staff to turn to. Trade union representatives in the workplaces works both for their own local trade unions and PPFT. It means a lot of late evenings and weekends for

the PPFTs board, and the work hours are really long, filled with hard work.

Cooperation with PPFT

Since 2006 has The Graphic Workers' Union and Swedish Paper Workers Union organized a cooperation with the Paper and Printing Federation of Thailand. The Thai Federation organizes mainly workers in the printing, packaging and paper industry.

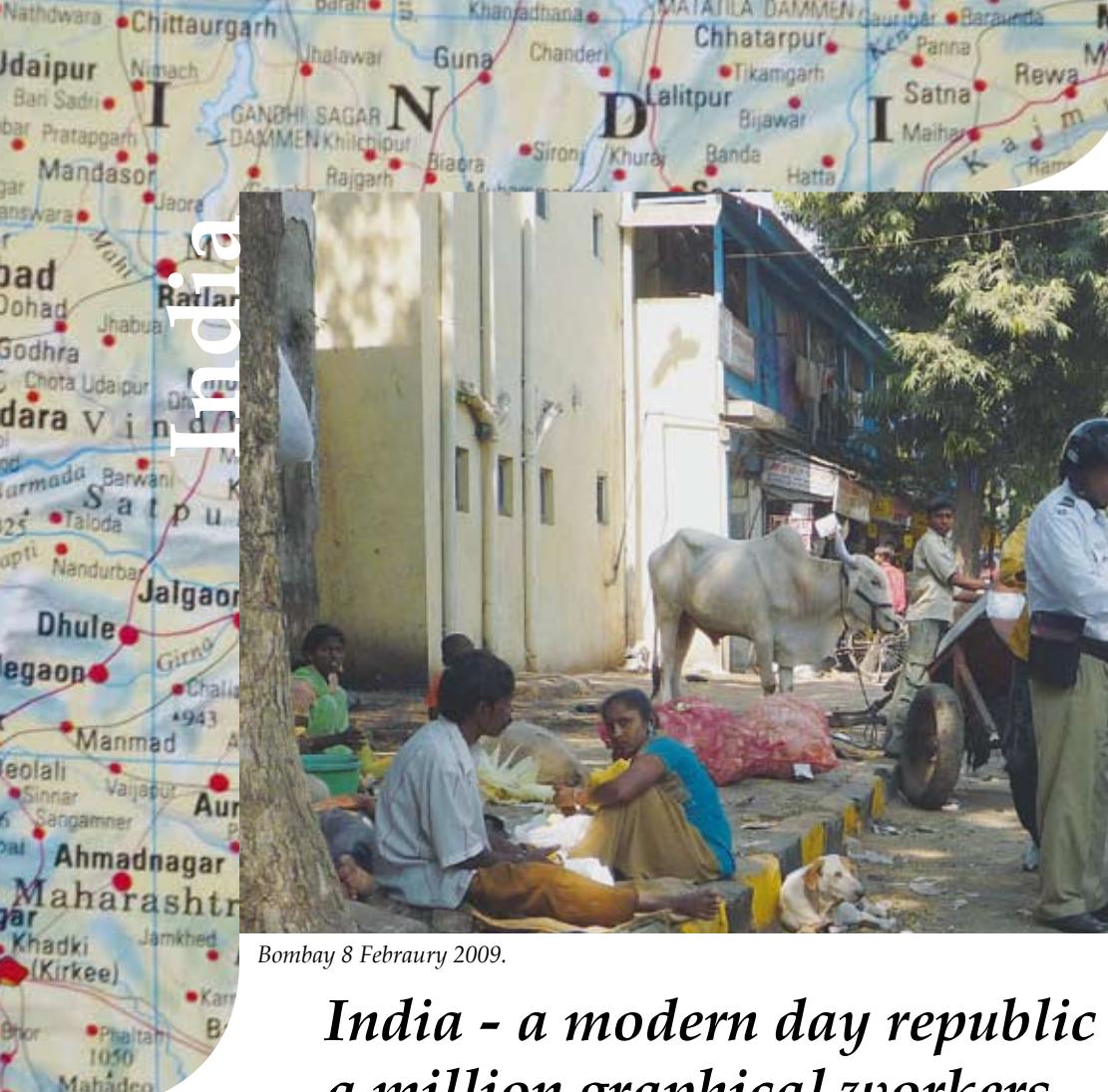
The cooperation between Sweden and Thailand aims to recruit and organize more members and to form local trade unions at the workplaces in Thailand. It organizes continuous training for the PPFT committee and Board. The Trade union educations take place during the weekends, with recruitment, organization, equality and democracy on the schedule. Simple accommodations, at a low cost, are much more the exception than the rule when you meet and get together for education or meetings.

Hard work for gender equality

PPFT has invested heavily in its work on gender equality. Iemraksa Amnuy was elected president in 2008. It is unusual with women working as union leaders in Thailand. Several other important posts in PPFT have female representatives and even the treasurer is female. Women have also different types of informal networks, where they help and support each other.

The General Secretary of PPFT, Wittaya Inwan.

Bombay 8 February 2009.

India - a modern day republic with a million graphical workers

There are approximately almost a million graphical workers in India. Despite the fact that resources clearly are unfairly divided, a lot of people in India are better off than before.

Several of the multinational packing industry corporations are stationed in India. The Tetra Pak plant is located outside the industrial town of Pune, 150 kilo-

meters south-east of Bombay. At the state of the art facilities of Tetra Pak, 4 billion milk cartons are produced yearly and the plant is capable of increasing production considerably.

Multinational companies

Atlas Copco, Alfa Laval, SKF, Sandvik and H&M are other examples of multina-

tional corporations with Swedish connections that have put up shop in India.

One of the biggest domestic corporations is Tata, which amongst other things produces electronics, cars and even owns and runs whole villages. Lately, IT and the software industry also have helped put India on the map.

5-10 % of all workers are organized in unions. The unions of the country are centrally organized in two general directions, following: religious views and party political.

Recruitment agencies

One of the unions' major concerns is the great number of workers employed through recruitment agencies, and who are not permitted to organise themselves. Many of them are being discriminated, they do not get access to the staff dining room, or are not allowed on the buses that pick up the other employees. The minimum wages are prescribed by law and in some places binding agreements are made locally. Even what types of nightly labour women are allowed to perform are statutory.

Meetings with trade union

Camilla Lundh and Leif Mettävainio had the privilege of meeting the executive committee as well as many of the active members of AINEF, All India Newspaper Employees Federation, during an intense week in February, 2009. They visited the offices of newspapers Times of India and

Camilla Lundh and M.L. Talwar 9 February 2009.

Saakal, and giant packing company Tetra Pak, where they also had the opportunity of meeting members of management and company staff. Camilla and Leif had also been given the task to follow up on Tej Quebecor India. However, they weren't allowed inside the company, which as it turned out is run by Tej alone. Former employees had gathered outside the factory and could reveal that production had been terminated on December 14, 2008, but that the company still hired person-

M.L. Talwar and Madan Phadnis, Bombay 8 February 2009. Madan passed away shortly after this photo was taken.

nel by the hour - for wages below the statutory. Since Quebecor's company name still was visible on a sign, and a link on its web page still up, its management in Canada was contacted and urged to immediately see to this - on account of how badly Tej reflected on the company.

A life with political struggle

Camilla and Leif also visited the chairman of AINEF, Madan Phadnis, who at the time was critically ill and being treated in his home. Madan had decided not to pass on in a hospital. Madan Phadnis

was born 1924. Already at ten years old, Madan worked for the unions, and was politically involved. A graffiti painter for the time, he wrote and painted political messages of freedom on walls and house fronts. He was put in jail as a youngster, and over the years spent a lot of time in prison for his involvement with unions, and his political work. For some time Madan shared prison corridors with legendary freedom guru Mahatma Gandhi. A couple of weeks after Camilla's and Leif's visit, Madan passed on from the earthly stage.

Saakal Printing outside Pune, 10 February 2009.

INFO

- Over a billion inhabitants speaking 22 official languages, the biggest being English and Hindi.
- The four biggest religions Buddhism, Hinduism, Christianity and Islam are important for Indians, both in everyday life and concerning holidays.
- During 1857-1947, India was a British colony. When the British rule ended, the country was divided into two; India and Pakistan.
- Discrimination on grounds of caste is

- not allowed according to the constitution, but the situation for "the Untouchables" is still very hard.
- 2/3 of the population live on the country side and live directly or indirectly off the land.
- India's largest export revenues come from the textile industry and the metal industry, despite the country's extensive farming.
- 3/4 of the working population earns 2 USD or less per day.

Above: Meeting - New start international activities.
Höör 23 March 2005. Below: Valentin Vega, President of
CONAGRA and Leif Mettävainio, GF, 3 December 2008.

Education for gender equality in Beirut. GF, UNI and Lebanon Printing and Bookbinders Union, 27 November 2004.

International work for gender equality

The gender imbalance in trade union missions and wage differentials, usually at the disadvantage of women, is not just a challenge for the union, but also a global problem.

ITUC, International Trade Union Confederation, revealed in a report presented in March 2009, that the global wage gap between men and women is 22 percent. This could be compared with previous official estimates of 16 percent. The wage differentials are larger in the private sector than in the public. The report also shows that the trade union membership and collective bargaining leads to a more equal wage between women and men.

The union has at various times, and in many projects, been involved in gender

training courses and seminars on the international stage. The union led, with the help of UNI, a gender project in North Africa and the Middle East with activities including Egypt, Lebanon, Mauritania and Tunisia between 2004-2008. Both female and male members and representatives from the unions in each country have been participating.

Unfortunately it is not easy, and in many cases very difficult, for female members and elected representatives to participate in union activities. The women who has been participating in activities over the years has received more self-confidence and tools that makes it possible to participate in union activities and commissions of trust.

Camilla Lundh and Leif Mettävainio outside the gates of Quebecor in India.

Global frame agreements and ILO

Globalization is a reality and the international trade union work is becoming more and more important as a counter-weight. We want to have a globalization based on democracy, trade union- and human rights.

It is possible to mitigate the negative effects of globalization. A good example of this is the Global frame agreements with multinational companies. Global agreement refers to the United Nations ILO conventions on fundamental trade union and human rights such as the right to organize trade union, the right to bargain collectively, prohibition of child labour and the prohibition of discrimination.

A corporation who signed a global frame agreement can be labelled by the unions as a corporation that acts fair towards its employees.

Our global union network, Union Network International, UNI, signed, with the support of our union, a global agreement with the multinational cooperation's Quebecor in 2007 and Elanders in 2009.

After several years of hard struggle UNI managed to sign a global frame agreement with the printing giant Quebecor. The Graphic Workers Union has since then, in various ways, supported Quebecor's employees and contributed with significant resources, such as education and organization of the network and the trade unions in Quebecor. The global frame agreement between Elanders and UNI were negotiated and signed in consensus.

Global frame agreements are, unlike so-called codes of conduct, an agreement between two parties. The purpose is also

to establish unions and create networks between employees across national borders. A union network is an important part of the global agreements. The interactions between workers from multinational cooperation's across national borders produce networks, new interfaces and more potential for influence to act together. The networks are also needed to make sure that the agreements remains respected. Union success in multinational cooperation's may also contribute to positive spill-over effects, locally, regionally and nationally for trade unions in their countries.

INFO

ILO, International Labour Organisation and the basic trade union and human rights, is the UN body for labour issues. The ILO consists of the representatives of social partners and government representatives. Ulf Edström, LO, Director of international affairs, represent LO in the ILOs Governing Board as a party representative of Sweden. ILO was founded in 1919 and has, over the years, adopted nearly 200 conventions on rights at work. Eight of these conventions are especially important and consists of what is known as basic trade union and human rights.

ILO's eight core conventions have become a minimum standard for basic working conditions worldwide.

The eight core conventions are:

The UN symbol.

Ulf Edström.

1. Freedom of Association and Protection of the Right to Organize.
2. Right to Organize and Collective Bargaining.
3. Elimination of the Worst Forms of Child Labour.
4. Forced Labour.
5. Abolition of Forced Labour.
6. Discrimination (Employment and Occupation).
7. Minimum Age Convention.
8. Equal Remuneration Convention.

Adriana Rosenzvaig in Jönköping.

UNI, Union Network International

UNI was formed in January 2000 by the Communications International, FIET - The white collar and services grouping, the International Graphical Federation and the Media and Entertainment International.

UNI is a global trade union network with 13 sectors. Besides the graphical sector does UNI consist of 12 other sectors. Approximately 900 trade unions with about 20 million members is connected to UNI.

Adriana Rosenzvaig, who was elected General Secretary of International Graphical Federation in 1998, was also elected responsible for the graphical sector in UNI in 2000.

UNI activities take place on the global arena. International solidarity work, education, union organizing, campaigns, networking, dialogue with multinational cooperation's and global frame agreements is at the top of the UNI agenda.

Español

En otra parte del mundo

Un libro sobre el reto sindical

“La solidaridad
va primero que el
propio interés”

Índice

Prólogo.....72

Relatos personales de los activistas sindicales

Christine Kavata, Uganda.....74
Andrew Nortje, Sudáfrica.....76
Phairot Montonjingrit, Tailandia78
Juan Palma, Chile80

Sobre los proyectos en el mundo - pensamientos y reflexiones

Chile – Puente entre Chile y Suecia.....82
Nicaragua – Libertad y justicia en Nicaragua.....84
Tailandia – Cambios positivos en Tailandia86
India – Moderna república con un millón de gráficos.....88

Internacional/ Sindicatos

UNI, Red Internacional de Trabajo.....93
Acuerdos globales y OIT.....94

Idiomas

English 41-68
Español 69-95
La Promesa Sindical 96

Redacción 99

Prólogo

Tenemos y hemos tenido una extensa labor internacional en nuestro sindicato. Nuestro propio interés es por supuesto importante en el trabajo sindical internacional, pero nuestra solidaridad siempre ha sido superior a cualquier otro interés. Nos sentimos profundamente orgullosos por todo cuanto hemos logrado junto a nuestros compañeros de todo el mundo. Durante largo tiempo el Sindicato Gráfico de Suecia ha jugado un rol de gran importancia para los trabajadores gráficos en distintos puntos del mundo. Por supuesto, todo cuanto hemos realizado en tiempo moderno no podría caber en un libro como éste. Fueron muchos años de lucha junto al sindicato global UNI lo que posibilitara firmar el acuerdo global con la corporación multinacional Quebecor en 2007.

Siento un gran y profundo respeto por el pueblo palestino y su heroica lucha por el derecho a una existencia digna. En 2005 tuve la posibilidad de encontrarme con pueblo y sindicatos en Gaza. Ellos están obligados a vivir en la miseria y humillación. Nuestro sindicato ha estado trabajando trece años con el pueblo de Pakistán, tampoco deberíamos dejar de lado nuestra activa cooperación con el Movimiento Solidario en Polonia y la ayuda solidaria para con el movimiento de liberación en Sudáfrica. La lista continúa.

Ahora que nuestro organización se fusionará con el Sindicato del Bosque y la Madera para conformar una nueva organización gremial -GS- estaremos en mejores condiciones para hacer más en la arena internacional. Vivimos en una etapa donde cada vez somos más dependientes unos de otros.

Queremos una globalización que esté basada en la democracia, con sindicatos libres y respeto a los derechos humanos.

Finalmente, quisiera agradecer a Leif Mettävainio, Camilla Lundh, Bengt-Ake Karlsson y Érica Selander por el gran trabajo que hicieron para que este libro se hiciera realidad. Gracias también a: José Estigarribia, Myriam Farinatto y a Johan Eurenus por sus traducciones.

Estocolmo, mayo de 2009

Tommy Andersson

Vicepresidente GS, Sindicato del Bosque, Madera e Industria Gráfica.

Tommy Andersson.

Uganda

Christine Kavata, Secretaria general de UPPPAWU.

Christine Kavata Uganda

Nací el 12 de Julio de 1974, fui la segunda en una familia de siete, tres mujeres y cuatro varones. Casada y bendecida con un hijo. Me inicié en el Sindicato en 1999 cuando trabajaba en la Compañía de embalaje, una rama de Industrias de Embalaje Africa del Este (EAPI) con base en Nairobi- Kenya. Fue mi primer empleo, allí comencé a interesarme por las actividades gremiales.

Luego, trabajé en Productos de Embalaje Limitada de Uganda (PPUL) durante 5 años. Ahí fui elegida delegada sindical y luego dirigente Nacional de la Juventud. En el 2006 fui electa Secretaria General. He estado en el Sindicato por 8 años. Tengo el certificado de nivel de educa-

ción más elevado. Soy una empleada de tiempo completo.

Mi vida sindical

Todas mis energías están orientadas por completo a la actividad sindical. Hay un cúmulo de razones por lo que elegí ser activista sindical. Tuve la necesidad de saber más acerca del Sindicalismo, sentí una gran satisfacción de poder ayudar a mis compañeros y un alto honor poder representarlos en los temas lo podrían afectar.

En segundo lugar, me gusta interactuar con personas, aunque por momentos sea tímida. Pero siempre quise compartir experiencias de trabajo y la faz social con diferentes personas, en el plano local e internacionalmente.

Pero por sobre todo aprender a transformar situaciones malas, por algo bueno.

La tercer razón importante entre otras fue demostrar que una mujer joven -al igual que los hombres- podía participar exitosamente en actividades sindicales y equilibrar múltiples roles y responsabilidades que tenemos comomujer. En una sociedad tan dominada por simbolos machista, que aún siguen ocupando los puestos de mayor rango en las estructuras sindicales.

He cumplido y soy la primer Secretaria General, mujer y joven, elegida en la historia del movimiento laboral en Uganda.

Impresores Uganda, Papel, Polifibra y el Sindicato de Trabajadores Afines es uno de los Sindicatos más antiguos en este país. Fue fundado en 1957 pero ha sufrido marchas y contramarchas a través de los años.

Déficit de democracia, transparencia o rendición de cuentas, acompañado de delegados pendencieros, conflictos internos y mal uso de los fondos del Sindicato.

Poco se hizo para invertir en el crecimiento sindical en términos de afiliación y sustentabilidad futura del Sindicato.

Con el nuevo tiempo vemos positivas señales con el restablecimiento de la oficina con casi todas las necesidades modernas requeridas, lo cual antes no contábamos. Restauración de datos de afiliación e investigación.

También hemos superado los conflictos internos y la lucha de poder del dirigente anterior quien se reusó a retirarse pacíficamente y eligió métodos indignos para conservar su posición.

Ahora tenemos continuado incremento en la afiliación, desde un muy pequeño crecimiento a un número mayor. La afiliación actual es de 1533 pero con 420 afiliados activos. Este es nuestro desafío para incrementar la cantidad de agremiados.

El futuro del movimiento laboral en Uganda

El movimiento laboral en Uganda tiene un futuro promisorio si nos unimos como Sindicalistas en nuestro país luchando

Christine Kavata durante una reunión en Dar Es Salaam el 1º de septiembre de 2008

por la justicia y los derechos de la clase obrera. Necesitamos hacernos oír por el Gobierno y mantenernos como grupo de presión independiente. El Gobierno persiguió durante años al movimiento obrero. Pero con el actual gobierno, los sindicatos son más libres y empiezan a escuchar las exigencias de que se abran canales de mayor cooperación.

Nosotros podemos seguir el avance, el gobierno sentirá nuestra presencia y permitirá una mayor cooperación, recortando los poderes que han sido dado a las empresas e inversionistas, quienes hasta ahora han hecho un mal uso de las posibilidades que le fueron concedidas, y posibilitara a la vez que los trabajadores tengan acceso a los derechos que tienen sobradamente ganado.

Christine Kavata

Andrew Nortje enseña el rumbo.

Andrew Nortje

Sudáfrica

Nací el 22 de noviembre de 1962. Desde los tiempos de mi juventud, comprendí la importancia de incorporarme activamente a la vida gremial. Cuando empecé a trabajar en Kimberly-Clark hace 19 años no existía el sindicato, entendí cuánto necesitaban los trabajadores representante sindicales.

Como trabajador sin contrato fijo - sólo por un año- noté las discriminaciones para todos los que estaban en similar situación.

Comencé a alentar a los compañeros

de trabajo haciendoles entender la importancia de tener un sindicato en el sector laboral. Hubo cierta renuencia al haber gente que no comprendían la razón que había detrás de esto.

Pese a eso, hemos logrado que la mayoría de los trabajadores se alistarán para obtener derechos de organización gremial en el sector laboral. Esta no fue una grata novedad para la gerencia. Para nosotros fué algo grandioso y un gran adelanto con solamente dos fábricas en todo Sud Africa. Al convertirme en delegado sindical, comprendí que no iba a ser fácil, dado que no teníamos capacitación alguna. Con el correr del tiempo fuimos logrando construir una buena relación con otros compañeros de la molienda

más grande situada en Johannesburgo.

Actualmente somos 830 miembros entre las dos moliendas con fuerte presencia sindical. Hemos conseguido muchos logros desde que estamos sindicalizados.

Con el correr de los años hemos tenido dos huelgas exitosas, giraron en torno a cuestiones salariales y condiciones laborales, fue un gran éxito.

Recientemente nuevos gerentes y directivos han entrado en escena. Comprobamos que muchas de nuestras conquistas están queriendo recortar. No nos quedaremos de brazos cruzados, ni sentados. Tuvimos algunos contratiempos por racionalización y despidos de trabajadores, lo que ocasionó la reducción de asociados al sindicato.

Actualmente estoy dirigiendo un sindicato que cuenta con 14 000 afiliados de CEPPWAWU en mi región, - Ciudad del Cabo - Sudáfrica. Cabe destacar que como sindicato nacional estamos divididos en 7 regiones con un total de 65000 afiliados, con el potencial de crecer en 5 años a 300.000 afiliados. Esta es mi visión. Podrá concretarse solamente ofreciendo un buen servicio a nuestros afiliados, especialmente ahora que enfrentamos esta monstruosa crisis económica global.

Para mí ésto, que azota a todo el mundo, es una clara muestra de las profundas contradicciones del capitalismo imperialista.

Andrew Nortje

Andrew Nortje durante una reunión sindical en Hanoi el 21 de noviembre de 2008.

Tailandia

Phairot Montonjingrit trabaja en Tailandia como un organizador y afilia nuevos miembros.

Phairot Montonjingrit Tailandia

Tengo 49 años, nací el 22 de enero de 1960. Soy la presidenta del sindicato en Thep-pattana fábrica del Papel. Trabajo en la fábrica del Papel Thep-pattana des-

de el 16 de mayo de 1983. Me afilié al sindicato de la planta en 1985. Fui electo para el comité sindical en 1995.

El Sindicato de Papel Thep-pattana ha estado afiliada al PPFT desde hace mucho tiempo. PPFT ha dado apoyo para la capacitación de los activista del sindicato.

Bajo el liderazgo de PPFT, conducido por el compañero Piyachet Kaewkard y

luego por el compañero Adul Butsa, me han requerido apoyar la organización de lugares de trabajo sin organización alguna, como también en la recuperación de viejos afiliados al PPFT. Aunque la iniciativa fue buena, hubo muchas limitaciones y no pude responder al PPFT como me hubiese gustado.

Ahora con el nuevo liderazgo de PPFT del compañero Witaya Inwan, puedo trabajar en la organización de lugares de trabajo -sin organización gremial- con el total apoyo del nuevo secretario general. El me ha brindado información e identificación de lugares de trabajo potenciales hacia donde deberíamos orientar nuestra actividad para organizar/afiliar nuevos miembros.

En términos de educación escolar. Finalicé el 4º grado en 1972. No pude continuar porque vivíamos en un área muy lejana . Allí no había escuela, la más cercana estaba a 7,5 km, y teníamos que ir caminando hasta el establecimiento educacional.

Cuando me uní al sindicato por primera vez, no sabía mucho acerca del gremialismo. Pero al ser electo representante del sindicato, sentí que tuve un rol significativo para representar y hacer escuchar las voces de amigos y compañeros.

Mi interés es tratar de mejorar las condiciones laborales, el nivel standard de salud y seguridad de los trabajadores. Me encanta conocer nuevos trabajadores en lugares de trabajo no organizados y

motivarlos a la sindicalización.

El reciente éxito del sindicato de Papel Thep-pattana fue el inicio de la cooperativa de ahorro de los trabajadores. Los trabajadores están satisfechos con la cooperativa.

Estoy muy feliz con mi rol como miembro del equipo de organización de PPFT. Para mí, el trabajo de organización es una actividad estimulante. Voy a visitar trabajadores y nuevos amigos con mi motocicleta.

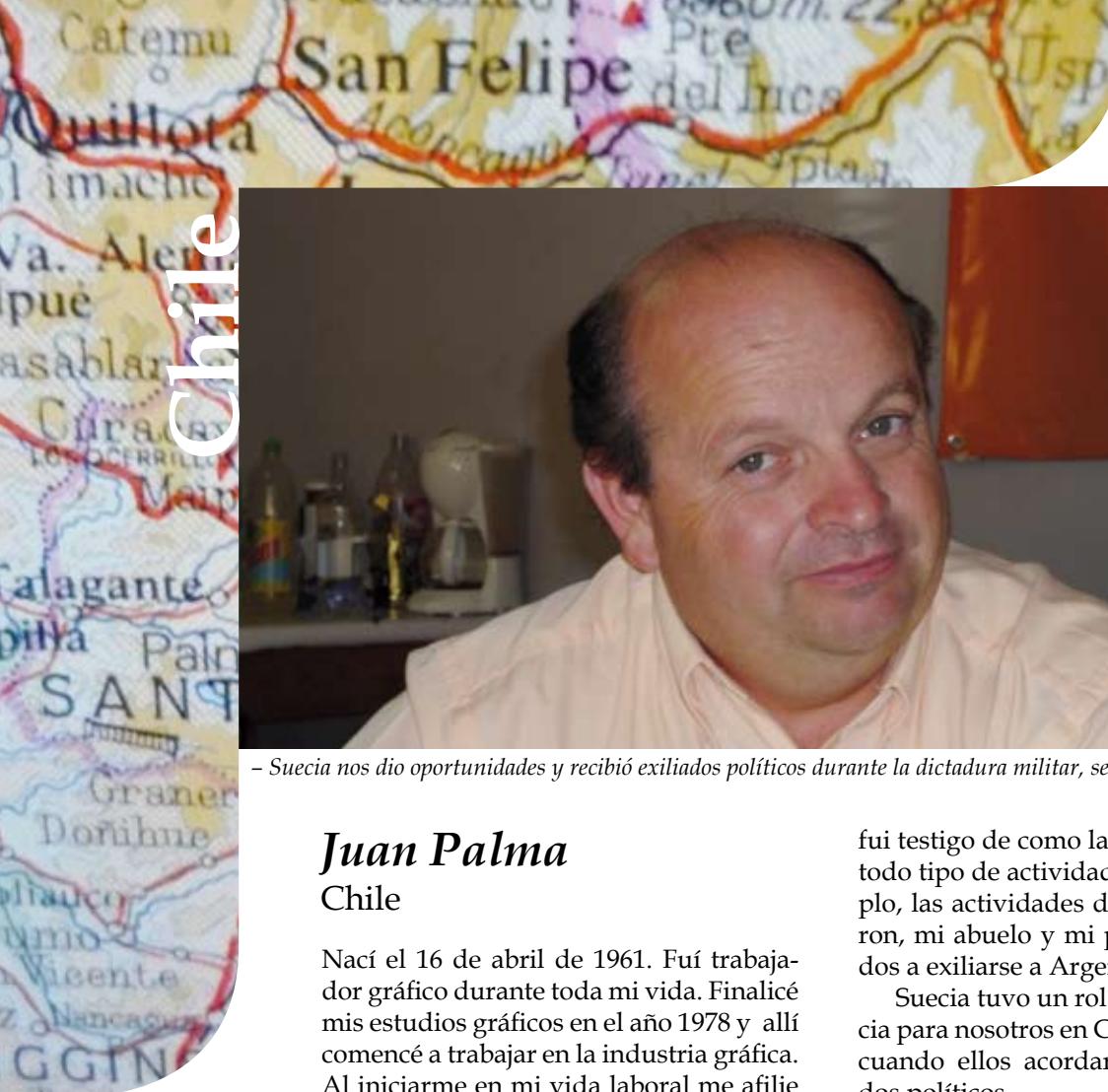
En ocasiones he comenzado una conversación con trabajadores en sectores de trabajo sin organización preguntándoles si había una vacante en la fábrica que yo pudiera obtener. En ocasiones logré la atención de los trabajadores y motivé el interés para conversar conmigo acerca de la organización sindical. Sin embargo hubieron ocasiones en que no me quisieron escuchar ni se interesaron en saber nada de la organización sindical.

En muchos casos, los trabajadores querían tener un sindicato pero estaban preocupados por que los empleadores averiguaran y que los despidieran de sus puestos.

Muchos trabajadores no conocen las leyes laborales.

Como sindicalistas, no debemos desalentarnos. A pesar de que no podamos tener éxito hoy día, es seguro que en un futuro cercano lo lograremos!

Phairot Montonjingrit

Chile

- Suecia nos dio oportunidades y recibió exiliados políticos durante la dictadura militar, señala Juan Palma.

Juan Palma

Chile

Nací el 16 de abril de 1961. Fuí trabajador gráfico durante toda mi vida. Finalicé mis estudios gráficos en el año 1978 y allí comencé a trabajar en la industria gráfica. Al iniciarme en mi vida laboral me afilie y empecé como miembro del sindicato. Desde entonces he estado trabajando para diferentes empresas gráficas.

Actualmente estoy en Quebecor -Santiago de Chile- trabajo también media jornada para el sindicato. En 1997 fui elegido presidente del club sindical de mi lugar de trabajo.

Tuve una participación activa en el sindicato durante el régimen de Pinochet,

fui testigo de como la dictadura prohibió todo tipo de actividad gremial. Por ejemplo, las actividades de CONAGRA cesaron, mi abuelo y mi padre fueron forzados a exiliarse a Argentina.

Suecia tuvo un rol de suma importancia para nosotros en Chile. Especialmente cuando ellos acordaron recibir refugiados políticos.

Fue una época muy difícil y Suecia dio oportunidad al castigado pueblo chileno. Este apoyo desde Suecia ha continuado de diferentes maneras.

Cooperación Global

Hay muchas colaboraciones internacionales que traspasan las fronteras, globalmente y América Latina. Participamos

activamente a través de redes sindicales y con el apoyo del acuerdo global que fue firmado entre la Red de Sindicato Internacional, UNI y Quebecor en 2007.

La lucha que condujo a la recuperación de la democracia en Chile en 1987 y la reconstrucción de CONAGRA en 1985 son hechos emotivos y positivos para mí. Pero tenemos aún un largo camino por recorrer. Aunque en la actualidad hay democracia en Chile, es difícil lograr un genuino movimiento sindical. Desafortunadamente, el enfoque individual tiene una posición fuerte en el Chile de hoy,

Para mi es de gran importancia que los trabajadores continúen siendo parte y participen en diferentes tipos de redes sindicales. Otras cosas de importancia para mí son ser leales entre nosotros mismos y finalmente, estar siempre atentos.

Juan Palma

INFO

Juan Palma y Camilla Lundh propusieron, desde direcciones distintas, formar una red de sindicatos entre los trabajadores y los sindicatos en las plantas de Quebecor. Ellos también han propuesto un acuerdo en el marco global entre Quebecor y UNI. Ambas propuestas fueron realizadas. La red sindical fue formada después de unos años de lucha sindical y del acuerdo en el marco global entre Quebecor y UNI firmado en 2007.

Juan Palma fuera de los locales de Conagra, Santiago el 3 de diciembre de 2008.

Fuera de la planta Quebecor en Santiago, Chile el 21 de septiembre de 2006. Bengt-Ake Karlsson.

Puente entre Chile y Suecia

Aproximadamente 16 millones de habitantes viven en este largo y angosto país, de los cuales 5.8 millones residen en Santiago. El clima es severamente frío y lluvioso en el sur del país. En el norte se encuentra uno de los desiertos más áridos del mundo "Atacama".

Chile es un país con una historia muy heroica. En 1810 Chile se convirtió en un estado independiente después de haber sido una colonia española. Este fue el punto de partida para un largo de democracia entre 1818-1973, el cual ha sido quebrado sólo durante años de anarquía en 1830 y 1930.

Socialismo y dictadura

En 1970 el socialista Salvador Allende

fue electo presidente. Durante su mandato Allende nacionalizó las minas de carbón pertenecientes a los Estados Unidos. Esto causó violentas reacciones en las clases sociales altas.

El 11 de septiembre de 1973, Allende fue forzado violentamente a retirarse del gobierno por las FFAA al mando de Augusto Pinochet. El experimento socialista chileno sufrió un final violento.

Bajo el mandato de Pinochet, el pueblo chileno sufrió un sangriento golpe militar. El dictador dirigió el país hasta el año 1990.

La democracia fue recuperada desde entonces, y ha tenido la oportunidad de crear su marca particular en Chile, pero las heridas por los largos años de terror

de la dictadura militar, aún son profundas y difíciles de cicatrizar.

Los gráficos se organizan

También aquí, como en tantas otras partes del mundo, los trabajadores gráficos se organizaron tempranamente. El primer sindicato fue formado a finales del 1800. Quien estuvo al frente fue el tipógrafo Luis Emilio Recabarren.

Las bases del sindicato fueron la solidaridad e igualdad. Con el objetivo de fortalecer la organización y lograr los objetivos trazados, el sindicato colaboró con los trabajadores que no tenían formación alguna, y formó alianza con los trabajadores industriales, los mineros y los intelectuales.

El objetivo común era construir una sociedad basada en la solidaridad, con seguridad social y distribución equitativa, adonde los trabajadores aportaran económicamente a sus pensiones, para tener seguridad social y económica luego de finalizar su vida laboral.

Acuerdos colectivo de trabajo

El Sindicato Gráfico en Chile continua ampliado sus actividades, están organizados de una manera muy similar a la de Suecia.

En lugar de tener acuerdos colectivos centrales, el sindicato tiene un acuerdo colectivo por empresa y otro en el lugar de trabajo. Las compañeras gráficas son usualmente contratadas por agencias de empleo temporarias y sus condiciones laborales a menudo son peores que la de los

Bengt-Ake Karlsson en Santiago el 2 de diciembre de 2008.

empleados permanentes. Nuevos miembros y nuevos clubes sindicales

A través del apoyo multilateral entre el sindicato chileno CONAGRA, la Red de Sindicato Internacional UNI y el Sindicato de Trabajadores Gráficos, CONAGRA tiene mayores recursos y oportunidades de crecer y consolidarse. La sindicalización y la adhesión de los compañeros posibilita un continuado crecimiento.

Nuevos clubes y sindicatos locales fueron creados. Los nuevos socios reciben información y capacitación gremial. El número de afiliados se incrementó en 2006, 2007 y 2008.

Leif Mettavainio y yo hemos visitado Santiago de Chile durante el otoño de 2008. Hemos encontrado un gran optimismo, el futuro es prometedor. Esto nos dió fuerza y también nos demostró que nuestro trabajo internacional es de gran importancia. Es algo que también fué reafirmada en varias oportunidades durante nuestras reuniones con los miembros de CONAGRA, en ambas empresas y en la sede del propio sindicato.

Libertad y justicia en Nicaragua

El trabajo solidario para con Nicaragua se inicio en Estocolmo en la década del 80'. El sindicato comenzó, junto con el predecesor Centro Internacional Olor Palme AIC, dos proyectos en Nicaragua; "Duperanic" en 1989 e "Imprenta" en 1990.

Göran Söderlund quien fuera responsable de los proyectos motivó los esfuerzos de esta manera: "Ellos están luchando con las mismas cuestiones que nosotros siempre hemos prevalecido, libertad, democracia y justicia para la gente y para los trabajadores. En este momento, cuando todo es amenazado

por un gobierno estadounidense, es más importante que nunca que construyamos nuestra propia ayuda para que el sindicato y los movimientos populares sean capaces de salvaguardar sus derechos.

El movimiento sindical, las organizaciones de educación popular, cooperativas y organizaciones de la salud deberían tener la posibilidad de aportar hacia allá. Ellos necesitan equipamiento para educar a sus miembros y proveerlos de información. Es en estos casos cuando nuestros proyectos son realmente significantes".

Marvin Largaespada, fué secretario

general de la Central de Trabajadores Gráficos de Nicaragua durante muchos años.

- El sindicato Gráfico de Suecia y especialmente Göran Söderlund nos brindó mucho y particularmente a mí, me ayudó a desarrollar y motivó para trabajar activamente en el terreno sindical internacional. Comentaba Marvin Largaespada.

- Yo tuve oportunidad de visitar Suecia, participar en cursos donde informé de la situación de Nicaragua, acotó Marvin.

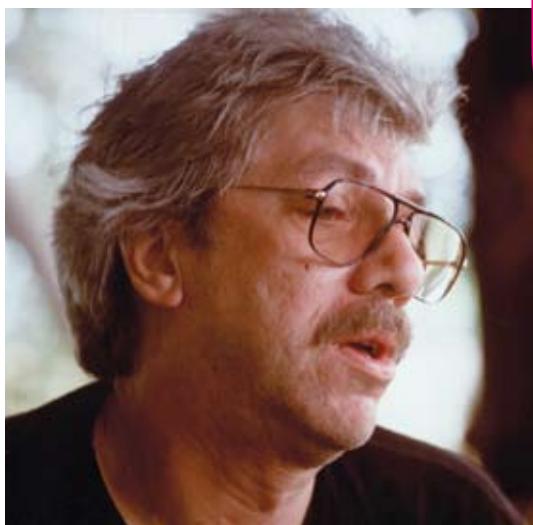
El 20 de octubre de 1997 fue un día negro para el movimiento internacional sindical. El tercer presidente del sindicato Gráfico y secretario internacional Göran Söderlund, su esposa Lena, su hija Anna, el ombudsman Stig Sundström y el gestor del proyecto Louis Fourcade, fallecieron en un accidente aéreo en Costa Rica.

- Nunca voy a olvidar ese día. Yo estaba en una conferencia sindical en Lycksele cuando Lars-Ake Sjögren desde la oficina federal llamó y dio trágica la noticia. Algunos años después del terrible accidente, amigos de varios lugares del mundo homenajearon a Göran Söderlund haciendo un minuto de silencio, encendiendo velas u organizando encuentros a su memoria, relata Leif Mettävainio.

Göran Söderlund había estado trabajando con proyectos sobre Nicaragua junto con Louis Fourcade por varios años. Göran S. había planeado hacerles conocer Nicaragua a su familia y su amigo Stig S. Él los llevó a ese viaje cuando el proyecto estaba por finalizar.

Marwin Largaespada, UNI Americas Graphical, Director Regional.

Göran Söderlund.

Tailandia

Sommai Saranjit, Amnuay Lemraksa y Somsri Witwet.

Cambios positivos en Tailandia

Tailandia es hoy día un paraíso para las corporaciones multinacionales. Leyes laborales débiles, bajo nivel de sindicalización, corrupción y una democracia inestable.

Conllevan a una situación, donde las multinacionales pueden actuar, casi sin ser perturbadas.

La Federación de Impresión y Papel de Tailandia, PPFT, ha logrado a pesar de ello organizar a los trabajadores en el sector de embalaje de estas empresas.

También tiene miembros y clubes en la industria doméstica y los empleados

del Post`s Bangkok (Correos de Bangkok) y sus sindicatos locales pertenecen a PPFT.

Los gráficos en Tailandia han demostrado indudablemente que el trabajo arduo y continuado da resultados. En 2008 PPFT's incrementó su cantidad de miembros con aproximadamente 1500 nuevos miembros.

Recursos limitados

Los Sindicatos en Tailandia tienen hoy día muy poco recurso. No existen obudsman o algún otro tipo de diri-

gentes sindicales a quienes recurrir, en la mayoría de las empresas. En los lugares de trabajos donde hay clubes sindicales, sus dirigentes cubren las actividades gremiales del trabajo y las del PPFT.

Esto significa largas jornadas y dedicación de muchos fines de semana, para los dirigentes de PPFT's. Además las semanas laborales son realmente prolongadas, cargadas de trabajo pesado.

Cooperación con PPFT

Desde 2006 el Sindicato de Trabajadores Gráficos y el Sindicato de Trabajadores del Papel Sueco tienen una cooperación organizada con la Federación de Impresión y Papel de Tailandia.

La Federación Tailandesa organiza principalmente a trabajadores de imprenta, embalaje e industria del papel. La cooperación entre Suecia y Tailandia, tiene como objetivo adherir y organizar más miembros y formar sindicatos locales en los sectores de trabajo en Tailandia. Se organizan continuadamente cursos de capacitación sindical para el comité de PPFT y la conducción gremial.

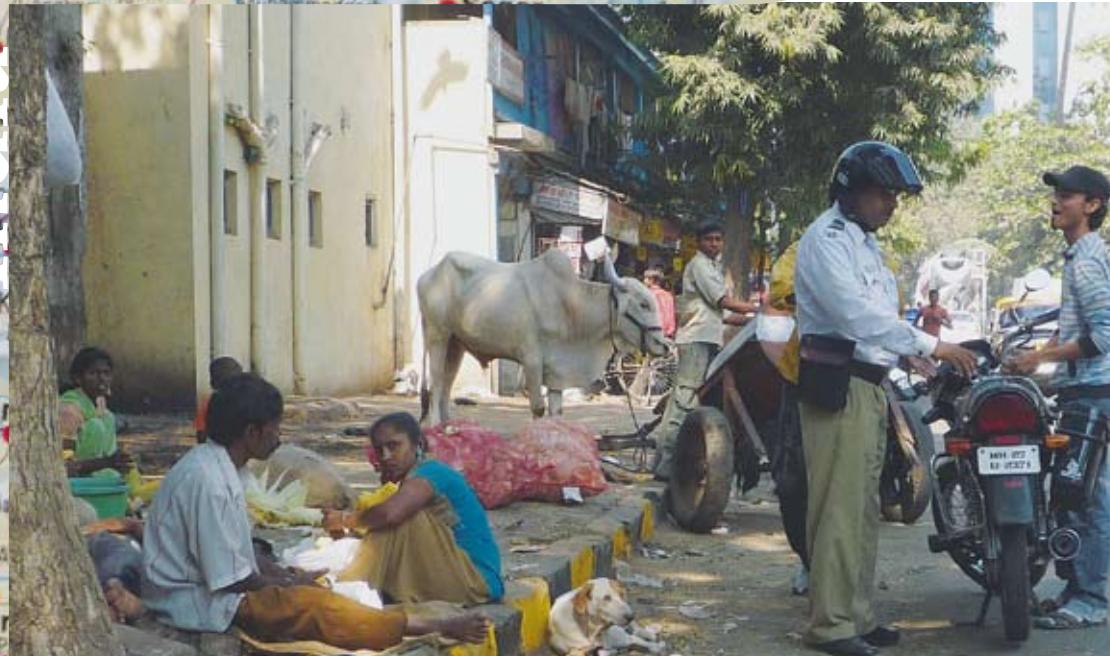
Los cursos de formación sindical se llevan a cabo durante los fines de semana. Los principales temas son: organización, reclutamiento de miembros, igualdad laboral/social entre hombre/ mujer, democracia, etc. Alojamientos simples y a bajo costo, son más la regla que la excepción cuando se encuentran y trabajan juntos para la formación o para sus reuniones.

El Secretario General de PPFT Witaya Inwan.

Igualdad de derechos

PPFT ha invertido fuertemente en su trabajo sobre igualdad de género. Iemraksa Amnuy fue elegida para presidente en 2008. Es inusual que una mujer llegue a tan alto nivel sindical en Tailandia. Algunos otros importantes puestos en PPFT están ocupados por mujeres; por ejemplo la tesorera es una mujer. Las mujeres tienen también diferentes tipos de redes de trabajo informal, donde se ayudan y se apoyan entre ellas.

Bombay el 8 de febrero de 2009.

India, moderna república con un millón de gráficos

Hay aproximadamente un millón de trabajadores gráficos en la India. Más allá del hecho de que los ingresos están repartido injustamente, en la actualidad, muchos han mejorado notablemente su standard de vida.

La mayoría de las grandes multinacionales de la industria del embalaje están asentadas asentadas en India. La planta Tetra Pak esta ubicada en las afueras de la ciudad industrial de Pune, a 150 kiló-

metros al sudeste de Bombay.

En la moderna planta de Tetra Pak, producen 4 billones de cartón de leche por año y tienen capacidad para incrementar considerablemente su producción .

Atlas Copco, Alfa Laval, SKF, Sandvik y H&M son otros ejemplos de empresas con conexión con Suecia y que también están instaladas en India.

Una de las empresa nacional más grande es Tata. Produce artículos elec-

trónicos, automóviles y además son propietarios de pueblos enteros.

En los últimos tiempos la electrónica y la industria software ubicaron también a India en el mapa de elevada producción de esa alta tecnología.

El 5 al 10% del total de la fuerza laboral, está agremiada. Las centrales sindicales tienen dos orientaciones: la política partidaria y la religiosa.

Agencias de contrato laborales

Una de las mayores preocupaciones del sindicato es el gran número de trabajadores contratados a través de agencias de trabajo, que no permite que se sindicalicen.

Muchos de ellos son discriminados, no tienen acceso al comedor del personal de planta, o tienen prohibido hacer uso de los transportes que van a buscar a los otros trabajadores.

Los salarios mínimos son establecidos por ley y en algunos lugares los acuerdos son pactados localmente. También los trabajos que pueden hacer las mujeres en horarios nocturnos están reglamentados por ley.

Camilla Lundh y Leif Mettaväinio tuvieron oportunidad de encontrarse con la dirección sindical y con muchos de los miembros activos de AINEF, Federación de todos los Trabajadores de Diarios en la India, durante una intensiva semana de Febrero de 2009.

Ellos pudieron visitar las oficinas de los diarios Times de India y Saakal, y la

Camilla Lundh och M.L. Talwar el 9 de febrero de 2009.

empresa gigante de embalaje Tetra Pak. Donde también tuvieron la oportunidad de encontrarse con miembros de la gerencia y el personal de la empresa.

Camilla y Leif también tenían la tarea de hacer un seguimiento del funcionamiento de Tej Quebecor India.

Sin embargo, no le permitieron ingresar a la empresa, que resultó estar a cargo de Tej.

Antiguos trabajadores se reunieron frente al local de la empresa y revelaron que la producción había "terminado el 14 de diciembre del 2008", pero sin embargo seguían contratando personal por

M.L. Talwar con Madan Phadnis en Bombay el 8 de febrero de 2009. Madan falleció recientemente después de haberse tomado esta fotografía.

hora, con salarios por debajo de lo que establecía el estatuto y de esa forma mantenían un nivel de producción con menor costo.

Dado que el nombre de la empresa Quebecor seguía estando en los letreros de la planta y aún mantenían la página web, su gerencia en Canadá fue contactada para que inmediatamente revean ello, teniendo en cuenta de lo mal que Tej dejaba a Quebecor.

Una vida dedicada a la actividad política y sindical

Camilla y Leif también visitaron al presidente de AINEF, Madan Phadnis, quien en ese momento estaba criticamente enfermo y bajo tratamiento en su

domicilio.

Madan había decidido no internarse en un hospital. Madan Phadnis nació en 1924. Ya a la edad de 10 años empezó a trabajar sindical y políticamente.

En ese tiempo hacía graffitis. Escribió y pintó mensajes políticos de libertad sobre paredes y frentes de viviendas. Fue detenido siendo muy joven, pasó mucho tiempo de su vida en prisión, por su activa participación gremial y su compromiso político.

Por algún tiempo Madan compartió los corredores de la prisión con el libertador legendario y guru Mahattma Gandhi. Un par de semanas después de la visita de Camilla y Leif, Madan se alejó de la vida terrenal.

En la imprenta Skaakals fuera de Pune el 10 de febrero de 2009.

INDIA

- Más de un billón de habitantes hablan 22 idiomas oficiales, los más usados son inglés e hindi.
- Las cuatro religiones mayores son: budismo, hinduismo, cristianismo e islám. La faz espiritual es muy importante para los hindúes, en todas los aspectos de la vida.
- Durante 1857-1947, la India fue una colonia británica. Cuando el mandato británico cesó, el país fue dividido en dos; India y Pakistán.
- La discriminación en términos de castas no es permitida según la constitución, pero la situación para "los intocables" es aún muy difícil.
- 2/3 (dos tercios) de la población están asentadas fuera de las ciudades y viven directa o indirectamente de la agricultura.
- Los mayores ingresos de exportación de la India vienen de la industria textil y de la industria metalúrgica, a pesar de la extensión del cultivo del país.
- 3/4 (tres cuartas partes) de la población obrera gana 2 dólares norteamericano por día.

Reunión internacional, Höör el 23 de Marzo de 2005.

El Presidente de CONAGRA, Valentín Vega y
Leif Mettävainio, Grafiska.

Adriana Rosenzvaig en Jonkoping.

UNI, Red Internacional de Trabajo

UNI fue conformada el 1º de enero del 2000 por Las Comunicaciones Internacionales, FIET (empleados y servicios), Federación Gráfica Internacional y Medios y Entretenimiento Internacional. UNI es una red de sindicalismo global con 13 sectores. Uno de esos sectores es el gráfico.

Aproximadamente 900 organizaciones, con alrededor de 20 millones de miembros pertenecen a UNI.

Adriana Rosenzvaig, quien fue electa Secretaria General de IGFs en 1998, fue designada en el año 2000 responsable del sector gráfico en UNI.

La actividad de UNI está centrada en la arena global. El trabajo solidario internacional, educación y organización sindical, defensoría, campañas, red de trabajo, diálogo con las empresas multinacionales y acuerdos globales son prioridades en la agenda de UNI.

Camilla Lundh y Leif Mettavainio fuera de la entrada de Quebecor en India.

Acuerdos globales y OIT

La globalización es una realidad y la labor internacional sindical se hace cada vez más importante para poder balancear el poder de las empresas multinacionales. Queremos tener una globalización basada en la democracia, con sindicatos libres y respeto a los derechos humanos.

Es posible suavizar los efectos negativos de la globalización. Un buen ejemplo de esto son los acuerdos Globales con las compañías multinacionales.

Los acuerdos Globales tienen como punto de referencia la convención de las Naciones Unidas OIT sobre los fundamentos gremiales y derechos humanos, tales como el derecho a la sindicalización, el derecho al convenio colectivo, prohibición del trabajo infantil y la prohibición de la discriminación.

Los acuerdos globales también pueden servir como la etiqueta sindical que una empresa actúa correctamente con sus empleados.

Nuestra red de trabajo sindical -UNI-

firmó, con el apoyo de nuestro sindicato, un acuerdo global con la empresa multinacional Quebecor en 2007 y Elanders en 2009.

Después de largos años de ardua lucha UNI logró firmar un acuerdo global con la gigante empresa gráfica Quebecor. El Sindicato de Trabajadores Gráficos de Suecia ha apoyado desde entonces a los trabajadores de Quebecor contribuyendo con significativos recursos, tales como capacitación sindical y ayuda para organizar la red de contacto entre los sindicatos que funcionan en Quebecor.

El acuerdo global entre Elanders y UNI fué negociado y firmado en consenso.

Los acuerdos globales son diferentes de los llamados códigos de conducta, un acuerdo entre dos partes. El propósito es también organizar sindicatos y crear redes entre los empleados por sobre las fronteras nacionales.

La red de contactos sindicales es una

parte importante del trabajo en los acuerdos globales. Las interacciones entre los trabajadores de las empresas multinacionales da la posibilidad de que se encuentren entre ellos, permite redes de contactos fluídos y da mayores posibilidades de entender el potencial que genera actuar juntos.

Las redes son también necesarias para garantizar que los acuerdos sean respetados. El éxito sindical en las empresas multinacional, puede también contribuir

OIT

La Organización Internacional del Trabajo (OIT) es la agencia tripartita de la ONU y convoca a gobiernos, empleadores y trabajadores de sus estados miembros con el fin de emprender acciones conjuntas destinadas a promover el trabajo decente en el mundo.

Ulf Edström, director de la unidad internacional de la LO, es miembro en la Dirección Central de OIT como representante de Suecia.

OIT fue fundado en 1919, a través de los años ha adoptado casi 200 convenciones sobre derechos en el trabajo. Las normas internacionales del trabajo responden al creciente número de necesidades y desafíos a los que tienen que hacer frente trabajadores y empleadores en la economía globalizada.

Ocho de estas convenciones son centrales e insoslayables. Consiste en lo que es conocido como sindicalismo básico y

Ulf Edström.

El símbolo de UN.

a esplicar positivos efectos local, regional y nacionalmente para los sindicatos en sus respectivos países.

derechos humanos. Las ocho convenciones denominadas "convenciones núcleo" se han convertido en una base mínima para las condiciones laborales elementales en todo el mundo. Las ocho convenciones centrales son:

1. Libertad sindical, negociación colectiva y relaciones de trabajo.
2. Derecho a la Organización y al Convenio Colectivo.
3. Abolición de Formas Incorrectas de Trabajo Infantil.
4. Abolición de trabajo de esclavo.
5. Abolición del Trabajo Forzado.
6. Igualdad de oportunidades y de trato.
7. Acuerdo de la Edad Mínima para trabajar.
8. Remuneración equitativa entre hombres y mujeres.

The Trade Union Vow

We do solemnly swear
That we will never and under
any circumstances
Work for lower wages
or under worse conditions
than we no promise one another.

We make this Vow,
in the secure knowledge
that if we all are true to our pledge
the employer will be forced
to meet our demands.

Det Fackliga Löftet

Vi lovar och försäkrar
att aldrig någonsin
under några omständigheter
arbeta på lägre lön
eller på sämre villkor
än de vi nu har lovat varandra.

Vi lovar varandra detta
i den djupa insikten
att om vi alla håller detta löfte
så måste arbetsgivaren
uppfylla våra krav!

La Promesa Sindical

Prometemos y aseguramos
que jamás y por ningún motivo
trabajaremos en peores condiciones
o con sueldo más bajos
del que ahora prometemos.

Nos prometemos esto, en el más
profundo convencimiento de que
todos mantendremos esta promesa.
! Así, el patron debe cumplir
con noestras exigencies

Redaktionskommitté

Leif Mettävainio

*Redaktör
Grafiska Fackförbundet*

Camilla Lundh

Grafiska Fackförbundet

Bengt-Åke Karlsson

Grafiska Fackförbundet

Erica Selander

*Layout och grafisk
formgivning
Grafiska Fackförbundet*

José Estigarribia

*Översättning Spanska
Grafiska Fackförbundet*

Myriam Farinatto

Översättning Spanska

Johan Eurenius

Översättning Engelska

Fotografer:

- Leif Mettävainio har fotograferat alla bilder exklusive listan nedan;
- SCANPIX (grodan omslag)
- Valentin Vega (s 17)
- Juan Palma (s 20, 54, 82)
- Rebecca Selberg (s 22, 56, 84)
- Grafiska Fackförbundet (s 23, 57, 85 bild på Göran, s 99 bild på Erica)
- Seppo Sinimaa (s 30)
- Jonas Lundborg (s 31)
- David Henley (s 32)
- The Indian EXPRESS (s 38, 66, 94 bild på Camilla och Leif)
- LO (s 39, 67, 95 bild på Ulf)
- Ricardo Elías Campos Rodríguez (s 64, 92 Bild på Valentin och Leif)
- Denny Lorentzen (s 6, 44, 72 bilden på Tommy, s 99 bilden på Leif)
- Johanna Arkåsen (s 99 bilden på José)

”Vi vill ha en
globalisering
som bygger på
demokrati, fackliga
och mänskliga
rättigheter!”

Med stöd av SIDA har detta
material tagits fram.
SIDA svarar inte för innehållet.